

REVISTA PRESEI

BULETIN SĂPTĂMÂNAL AL DIRECȚIUNII PRESEI ȘI INFORMAȚIILOR
DIN MINISTERUL AFACERILOR STRĂINE

Nr. 18—19.

Joi, 13 Mai 1937

S U M A R :

I. PRESA STRĂINĂ DESPRE ROMÂNIA

	Pag.		Pag.
a) DINASTIA :		c) POLITICA INTERNA :	
Presa engleză	218	Presa polonă	210
„ franceză	218	„ cehoslovacă	220
„ italiană	218	„ greacă	220
b) POLITICA EXTERNĂ :		d) ECONOMIE ȘI FINANȚE :	
Presa franceză	218	Presa engleză	221
„ italiană	218	„ finlandeză	221
„ bulgară	219		

BCU Cluj / Central University Library Cluj

II. VIZITA D^{LUI} BECK LA BUCUREȘTI

	Pag.
Presa polonă	221
„ germană	223
„ franceză	223
„ italiană	224
„ bulgară	224
„ belgiană	225

III. CONFERINȚA MICII ÎNȚELEGERI

Presa iugoslavă	225
„ engleză	226

IV. CONVERSAȚIILE ITALO-GERMANE

Presa italiană	226
„ germană	227
„ franceză	227
„ engleză	230
„ greacă	230

V. VIZITA CONTELUI CIANO LA TIRANA

Presa italiană	231
„ iugoslavă	231

VI. CĂLĂTORIA PREȘEDINTELUI AUSTRIEI LA BUDAPESTA

Preșa maghiară	232
„ austriacă	232
„ italiană	232
„ engleză	233

VII. PROBLEME EUROPENE

Colaborarea franco-britanică	233
Politica Cehoslovaciei	234
Raporturile internaționale ale Turciei	234
Pactul italo-iugoslav	234
Bulgaria și Înțelegerea Balcanică	234
Coversațiunile italo-austriace	234
Politica externă a Ungariei	235
Vizita d-lui Göring la Bled	235
Politica externă a Bulgariei	235
Turcia și U. R. S. S.	235
Politica britanică în Europa Centrală	236
Vizita d-lui Ismet Inonu la Paris	236
Relațiile dintre Grecia și Bulgaria	236

PRESA STRĂINĂ DESPRE ROMÂNIA

DINASTIA

Presa engleză.

Toate ziarele din 10 Mai publică fotografia Măriei Sale Marelui Voevod Mihai, luată la sosirea la Dover, la Londra, precum și în trenul special cu care Măria Sa a sosit în Capitala Mării Britanii.

SUNDAY CHRONICLE publică un articol intitulat „Voevodul Mihai care lucrează în fabrică“. În acest articol se face elogiul educației democratice a Măriei Sale, educație concepută și călăuzită personal de către M. S. Regele Carol al II-lea.

DAILY SKETCH publică de asemeni un articol, anunțând totodată participarea Măriei Sale Voevodul Mihai la festivitățile cercetașilor britanici dela castelul Elsnor, unde Moștenitorul Tronului României va fi primit de către lordul Baden Powell.

Ziarele publică buletinul mareșalatului palatului Buckingham, prin care se anunță sosirea Măriei Sale Voevodul Mihai, care va fi oaspetele Suveranilor Mării Britanii.

Ținuta și înfățișarea Măriei Sale Marelui Voevod au făcut o deosebită impresie la Londra, spun ziarele engleze.

BCU Cluj

In numărul din 1 Mai, MERCURE DE FRANCE, publică sub titlul „Vieța unei Regine“, un articol al d-lui René de Weck, cunoscut publicist și colaborator permanent al revistei. D-sa face o elogioasă recenzie cărții M. S. Regina Maria „The story of my life“, rezumând momentele cele mai de seamă ale memoriilor Măriei Sale.

D-l René de Weck, subliniază în chipul cel mai fericit, deplina identificare a Augustei autoare, cu națiunea română în vremile istorice ale războiului nostru de întregire.

Presa franceză.

Ziarul TRIBUNA din 30 Aprilie c., publică un articol al corespondentului său din București, d-l Franco Triandafile, cu titlul „Inima unei Regine, sufletul unui popor“, dedicat M. S. Reginei Maria.

Autorul descrie emoția întregului popor românesc, când s'a răspândit vestea că M. S. e bolnavă și dă explicația acestei duioase afecțiuni:

„Intre Români și Regină au existat mereu legături care prezintă un interes deosebit. Acei care au citit biografia pe care Regina Maria a publicat-o și în limba italiană, știu că cea mai mare preocupare a Sa, chiar din momentul în care a devenit Moștenitoare a Tronului, a fost de a face să se șteargă din memoria poporului, care o vedea venind de peste hotare, origina Sa, atât de deosebită de a lui. De pe vremea când era Principesă, ea și după ce a devenit Regină, această problemă psihologică s'a impus eu deosebite: Regina Maria a voit să fie socotită româneă, parte integrantă din poporul Său, iar nu străină, care avea dreptul să domnească în virtutea căsătoriei Sale“.

Apoi autorul amintește afecțiunea M. Sale pentru sora Pucci, călugărița italiancă dela St. Vincent de Paul și

gestul grațios al Reginei, care, în ziua chiar a decretării sancțiunilor împotriva Italiei, s'a dus la librăria italiană din București și a cumpărat o serie de lucrări literare italienești. Articolul este însoțit de o artistică fotografie a M. Sale în costum național.

Ziarul IL SECOLO XIX din Genova, sub titlul „O Regină își povestește vieța“, publică o foarte elogioasă dare de seamă, asupra volumului „Povestea Vieții Mele“, apărut în italienește.

POLITICA EXTERNĂ

Presa franceză.

În ultimul său număr, revista AFFAIRES ETRANGÈRES, publică un articol documentat în care face o analiză a politicii externe a d-lui Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine al României.

Definind politica externă a guvernului său, la 14 Decembrie 1935, d-l Tătărescu, notează revista, desemnând două obiective pentru această politică: asigurarea păcii și menținerea frontierelor țării.

Această politică tradițională a României a fost urmată fără șovărie de d-l Victor Antonescu, în colaborare strânsă cu națiunile amice și aliante.

Studiul reamintește etapele prin care s'a afirmat politica d-lui Victor Antonescu, în cadrul Micii Înțelegeri și Înțelegerii Balcanice, strângerea legăturilor cu Polonia, în urma călătoriei d-lui Victor Antonescu la Varșovia, unitatea perfectă de vederi dintre România și Cehoslovacia, strălucit proclamată cu prilejul primirii mărețe pe care oficialitatea și națiunea cehoslovacă au făcut-o M. S. Regelui Carol al II-lea la Praga.

De asemenea se relevă cu satisfacție călătoria d-lui George Tătărescu, președintele de consiliu al României, la Praga, unde schimbul de vederi cu conducătorii guvernului cehoslovac au avut caracterul vădit al unei manifestări de unitate.

Studiul încheie, arătând că „această solidaritate cu aliații din Mica Înțelegere și din Înțelegerea Balcanică, rămâne baza politicii loiale și prudente a d-lui Victor Antonescu“.

Presa italiană.

In numărul din 17 Aprilie al revistei milaneeze RELAZIONI INTERNAZIONALI se publică un articol intitulat: „Nouă posibilități în raporturile italo-române“.

Revista afirmă că se vorbește actualmente cu insistență de o revenire la o colaborare mai strânsă între Italia și România.

„Existau, adăugă publicația italiană, două cauze fundamentale ale răcelii survenită în raporturile italo-române: relațiile italo-iugoslave și politica revizionistă a Ungariei. Prima cauză fiind eliminată prin noul acord italo-iugoslav, rămâne cea de a doua, care nu are o soluție atât de ușoară. Totuși Ungaria, care așteaptă ca Statele vecine să-i înțeleagă situația, bazându-se pe politica mussoliniană, speră ca raporturile ei cu Statele vecine să se îmbunătățească.“

„În cercurile politice ale celor două țări latine s'a răspândit convingerea că nu trebuie să întârzie ajungerea la o colaborare între Roma și București.“

„Ministrul Antonescu, imediat ce a luat conducerea Departamentului Externelor, a așezat politica țării sale pe noi baze, arătând că dorește să elimine elementele de frecare cu Italia“.

Presa greacă

Ziarele atenicne dela 29 Aprilie și cele salonicicne dela 30 Aprilie, au publicat în prima pagină, în întregime, declarațiile făcute presei elene de către d-l Dinu Brătianu la sfârșitul călătoriei sale în Grecia. Ziarele însoțesc aceste declarațiuni de comentarii.

Astfel ESTIA scrie: „D-l Brătianu a spus presei lucruri serioase și pozitive. D-sa nu seamănă cu anumiți străini care își fac în 24 de ore o opinie aprofundată asupra țării și situației interne. Distinsul om de Stat român, poate fi sigur că poporul elen apreciază judecata sa și este întru totul de acord cu d-sa în ce privește idealul balcanic“.

ATHINAÏKA NEA subliniază în deosebi acea parte a declarațiilor care se raportează la prietenia greco-română.

VRADYNI include într'un editorial, largi pasaje din declarații.

ELEFThERON VIMA spunc: „Eminentul om de Stat român, după ce a vizitat țara ca simplu cetățean, spre a cunoaște poporul gree, a avut fericita inspirație de a nu păstra numai pentru d-sa frumoasele impresii. D-l Brătianu este cunoscut în Grecia ca de altfel întreaga familie politică Brătianu, strâns legată de istoria politică a României. D-l Constantin Brătianu rezervă Greciei, ca toți Români, sentimente de prietenie și elenismul din România a găsit totdeauna la partidul său o ocrotire dezinteresată, care este de altfel o tradiție pentru Români“.

In aceeași ordine de manifestări ale presei elene, trebuie menționate unele articole și notițe ale ziarelor din Atena, cu privire la vizita în Grecia a mai multe sute de turiști români.

KATHIMERINI dela 29 Aprilie socoate afluența turiștilor români „un excelent efort de apropiere între cele două țări“.

ESTIA dela 30 Aprilie scrie că sosirea a foarte numeroși turiști români este un eveniment excepțional de plăcut, fiindcă acești vizitatori sunt prieteni firești.

ETHNIKI dela 1 Mai exprimă emoția de a vedea sosind în Grecia atât de mulți Români. „Acești vizitatori, scrie ziarul, sunt rude, căci curge mult sânge greco-latin în vinele Românilor. Nobila națiune a vizitatorilor noștri a fost multă vreme guvernată și administrată de Greci. Ceea ce e mai important încă este că mulți Greci muncesc pe Dunăre și în alte ramuri ale activității. O mare parte dintre ei s'au romanizat. În afară de această realitate actuală — prietenia greco-română și pacea balcanică — creează între cele două țări o legătură mutuală pe care pactul balcanic o perfectează“.

Anunțând ședința solemnă a Ligei Greco-Române, cu prilejul zilei de 10 Mai, în sala „Parnassos“, ziarul ELLINIKON MELLON dela 8 Mai scrie: „Poporul grec este legat de poporul român prin legături de prietenie și de colaborare națională și e lucru firesc ca să participe și el la lucrurile națiunii prietene“.

POLITICA INTERNĂ

Presa polonă.

Cu prilejul sărbătorii naționale, ziarele polone din 10 Mai, consacră României, articole extrem de călduroase.

POLSKA ZBROJNA, organul cercurilor militare, publică în prima sa pagină, fotografiile M. S. Regelui Carol al II-lea și A. S. R. Marele Voevod Mihai de Alba-Iulia, însoțindu-le de un articol asupra însemnătății zilei de 10 Mai.

„In această zi, scrie ziarul, națiunea română proslăvește memoria eroilor care au făurit cu armele lor, actualele fruntarii. Azi ne unim în sentimente sărbătorești cu armata română aliată, care sub comanda M. S. Regelui Carol II, stă de strajă pentru măreția României și pentru pace“.

KURJER PORANNY relevă eforturile făcute de România în vederea realizării idealului de unire a tuturor românilor într'un singur Stat. „Sub domnia Regelui Ferdinand, în urma războiului mondial, a avut loc unirea definitivă a românilor. După grelele încercări ale războiului, care au strâns și mai mult legăturile dintre națiune și Dinastie, România a proslăvit ziua marelui triumf al redobândirii Bucovinei, Basarabiei și Transilvaniei. Azi, sub conducerea M. S. Regelui Carol al II-lea, care, într'un timp scurt a ajuns căpetenia adevărată a poporului Său, România unită pășește mai departe pe calea consolidării forței sale de Stat. În eforturile acestea ea este însoțită de urările cel mai bune ale națiunii polone“.

KURJER POLSKI constată că ziua de 10 Mai este sărbătoarea renașterii române și a întregirii neamului românesc în actualele sale fruntarii.

CZAS scrie: „Nimeni mai mult decât poporul polon nu este în stare să simtă și să înțeleagă ce este pentru România, această mare aniversare. De aceea, în această zi de sărbătoare, Polonia întreagă, trimete aliatei sale urările ei cele mai bune, spre a putea merge mai departe pe linia misiunii sale istorice, asigurând-o de sentimentele ei fierbinți și de fidelitatea ei de aliată“.

EXPRESS PORANNY relevă progresele realizate sub domnia M. S. Regelui Carol al II-lea, de către România.

„Națiunea polonă, scrie ziarul între altele, se bucură mai mult decât oricine de aceste progrese, deoarece este legată de poporul român printr'o alianță strânsă și printr'o amicitie sinceră“.

Ziarele polone din 11 Mai, continuă să se ocupe de sărbătoarea națională a României.

Astfel, GAZETA POLSKA relevă marele progres realizat de România în ultimii 50 ani, scriind:

„Astăzi, națiunea română, sub domnia luminată a M. S. Regelui Carol al II-lea ocrotită de propria-i armată, poate juca un rol important în politica europeană, iar în răsăritul Europei ea poate garanta realmente securitatea și pacea.

„Recenta vizită a d-lui Beck la București a confirmat vitalitatea și a adâncit valoarea alianței româno-polone.

„Vizita președintelui Republicii polone la București și aceea a Regelui Carol II la Varșovia, care vor avea loc în curând, vor constitui o nouă manifestație a acestei colaborări trainice. În același timp ele vor da națiunii polone, prilejul de a manifesta sentimentele sale profunde pe care le nutrește poporul român, sentimente

de amicitie exprimate de asemenea și prin urările sincere ce le face națiunii aliate în ziua sărbătoririi sale naționale“.

KURJER CZERWONY scrie: „M. S. Regele Carol II este exponentul forței naționale a României, atât în domeniul dezvoltării culturale, cât și în acela al educației fizice. În atmosfera cultului pentru cultura spirituală și fizică, își face educația, sub directa supraveghere a Suveranului, Marele Voevod Mihai, care va vizita în curând Varșovia.

„Vechile legături de amicitie și colaborarea actuală din ce în ce mai strânsă pe tărâmul internațional și în deosebi admirația noastră pentru dezvoltarea culturală a vecinilor și aliaților noștri Români, ne îndeamnă să urăm țării acestei frumoase, în ziua sărbătoarei sale naționale, o și mai mare înflorire culturală și o și mai puternică propășire economică“.

Intr'un număr special, consacrat României, **ERA GOSPODARCZA** publică în prima pagină, portretul M. S. Regelui Carol II și un emoționant articol dedicat eforturilor făcute de Suveran în vederea consolidării Statului românesc în toate domeniile.

In corpul publicației se află un autograf al d-lui **Alexandru Duiliu Zamfirescu**, ministrul României la Varșovia, cu urări pentru nobila națiune polonă, precum și articole despre însemnătatea zilei de 10 Mai, despre schimbările comerciale româno-polone în ultimul deceniu, articol semnat de d-l **Ion Floru**, atașatul comercial român, și un articol despre emigrația româncască, datorită d-lui **Dongorozi**, etc.

GAZETA HANDLOWA publică un documentat articol despre însemnătatea zilei de 10 Mai, însoțit de o frumoasă fotografie, reprezentând pe M. S. Regele Carol II, trecând trupele în revistă.

Ziarele publică de asemeni, amănunțite dări de seamă despre festivitățile care s'au desfășurat la Varșovia cu prilejul zilei de 10 Mai și reproduc discursurile rostite la festivalul organizat de Societatea Polono-Română, de profesorul **Sierpinski**, președintele societății și de ministrul României.

Presă relevă de asemeni și conferința profesorului **Wendkiewicz**, despre cultura intelectuală la români, precum și pitorescul filmelor românești prezentate în a doua parte a festivalului.

Presă cehoslovacă.

Ziarele cehoslovace din 10 Mai au consacrat zilei de 10 Mai lungi articole elogioase la adresa României, subliniind importanța zilei pentru poporul român și reproducând fotografii, reprezentând frumusețile României, ca și portretul M. S. Regelui Carol al II-lea.

Presă greacă

Ziarele ateniene din 10 Mai consacră articole de fond sărbătoririi naționale a României.

Astfel ziarul **ESTIA** spune că poporul elen urează progres și prosperitate României, fiind profund convins că România este pe de o parte o sinceră prietenă și aliată a Greciei, iar pe de altă parte, o apărătoare a civilizației europene și a păcii, într'un punct important și extrem al continentului.

Ziarul **VRADINI**, după ce scoate în evidență semnificația zilei de 10 Mai, scrie: „România-Mare continuă misiunea sa pacifică și civilizatoare în Europa balcanică și centrală. În timpul celor 18 ani trecuți dela semnarea

păcii, ea a trebuit să-și cicatrizeze marile răni pe care i le-a lăsat războiul și se poate spune că o operă colosală a fost astfel îndeplinită. Mai puternică decât oricând, unită și disciplinată, organizată înăuntrul, România este unul din principalii factori ai păcii în acest punct foarte important al Europei. Fiecare progres și fiecare succes al națiunii române, ca și fiecare din bucuriile ei, sunt împărtășite de Greci. Dela războiul balcanic România și Grecia au mers cot la cot. Astăzi, în cadrul Înțelegerii Balcanice, continuăm această strânsă colaborare politică, care întărește afecțiunea și stima popoarelor noastre“.

Ziarele grecești din 11 Mai continuă să publice articole închinare zilei de 10 Mai

Astfel, **KATHIMERINI** scrie că sărbătoarea națională română bucură sufletul grec, căci cele două țări sunt atât de strâns legate încât bucuria uneia găsește ecou sincer și la cealaltă.

PROIA scrie că serbarea națională românească găsește cel mai mare răsunet la poporul grec care a participat cu cordialitate la toate manifestările consacrate acestei sărbători.

Aniversările române mișcă în mod deosebit națiunea elenă, care a cooperat cu România și a luptat alături de ea pentru independență. Ziua de 10 Mai a dat grecilor prilejul să-și exprime bucuria și să adreseze națiunii prietene urări cordiale pentru opera de progres și civilizație pe care o îndeplinește în Balcani“, încheie ziarul.

ETHNIKI scrie: că Grecia, unită de România de veacuri, prin legături strânse și lupte comune se asociază din toată inima la bucuria țării aliate și își amintește cu emoție că pe pământul românesc elinismul persecutat a găsit adăpost.

„Grecia își amintește că poporul român și cel grec care au suferit odinioară aceeași soartă și au luptat pentru libertatea lor, s'au iubit totdeauna sincer și păstrează neștirbită tradiția acestei prietenii. Colaborând în cadrul Înțelegerii Balcanice, cele două țări constituie o garanție prețioasă pentru salvagardarea păcii în Peninsula Balcanică și în Orientul apropiat“.

TYPOS constată că războiul mondial a îngăduit României să realizeze toate aspirațiile sale naționale și reamintește că Statul român este al șaptelea din Europa ca însemnătate numerică a locuitorilor.

ELEFTERON VIMA comentează discursurile călduroase rostite la banchetul Ligii greco-române și adaugă: S'a putut constata încăodată cât de trainice sunt legăturile dintre cele două țări care, prin lunga lor colaborare și în cadrul pactului balcanic, duc lupta lor pentru pace. Aceste legături sunt bazate pe interesele comune și stima reciprocă a celor două popoare.

In același sens scriu ziarele **ETHNOS** și **ATHENAIKA NEA**.

LE MESSENGER D'ATHENES arată că România este o forță economică în Europa prin bogățiile ei și o putere politică prin poziția ei între centrul, Sudul și Estul Europei.

„Nicio combinație internațională nu se poate face fără a se ține seama de România ca prietenă, ca aliată sau ca făcând parte dintr'o grupare protivnică. Pentru Grecia nimic nu poate fi indiferent din ceea ce privește prosperitatea și bucuria poporului român“, termină *oficioul elin*.

ECONOMIE ȘI FINANȚE

Presa engleză.

Toate ziarle londoneze relevă prezența la Londra a d-lui Mitiță Constantinescu, guvernatorul Băncii Naționale a României. Ele atribuie o deosebită importanță acestei vizite și misiunii d-lui Constantinescu, de a îmbunătăți relațiile economice și financiare dintre Anglia și România.

DAILY TELEGRAPH din 29 Aprilie precum și ziarle financiare ca FINANCIAL NEWS și FINANCIAL TIMES publică lungi articole asupra acestei vizite, pe care o consideră de bun augur pentru legăturile financiare și comerciale dintre Anglia și România.

Nu mai puțin și presa din provincie aduce aportul ei, publicând lungi articole pline de elogii la adresa d-lui Mitiță Constantinescu.

BIRMINGHAM GAZETTE din 30 Aprilie, marele cotidian al importantei metropole industriale scoțiene, analizează în termeni foarte măgulitori personalitatea d-lui Mitiță Constantinescu, într'un articol intitulat: „Norman al României”. Autorul articolului compară pe guvernatorul Băncii Naționale a României cu d. Montagu Norman, guvernatorul Băncii Angliei. Deși aspectul lor fizic prezintă un puternic contrast, scrie BIRMINGHAM GAZETTE, d-nii Constantinescu și Norman se aseamănă în ceea ce privește manierele lor financiare.

În concluzie, autorul articolului constată că vizita a avut rezultate concrete, dat fiindcă la Londra a rămas un expert tehnic al Băncii Naționale a României, care va reexamina condițiile de clearing, în vederea unei foarte probabile ameliorări a situației existente.

Ziarul EVENING CHRONICLE, care apare în Manchester, publică un articol de fond, cu data de 7 Mai, în care semnalează, cu multă satisfacție, rezultatele vizitei d-lui Mitiță Constantinescu, guvernatorul Băncii Naționale a României, făcută recent în Anglia.

„Banca Națională a României, scrie ziarul, are blocată o sumă de 130.000 lire sterline, în plus de cotele deja alocate datoriiilor din Anglia. Din această sumă, 45.000 lire vor fi destinate zonei industriei textile din Lancashire, care consideră România ca una din cele mai bune cliențe ale sale”.

Ziarul termină, spunând că vizita la Londra a d-lui Mitiță Constantinescu, marchează reîntoarcerea legăturilor comerciale cu România la cursul lor normal.

MANCHESTER EVENING NEWS publică, de asemeni, un articol de fond, exprimând mulțumirea industriilor textile, ale căror datorii au fost achitate mai mult de jumătate și care consideră vizita d-lui Mitiță Constantinescu drept un bun augur pentru relațiile Angliei cu România.

Revista săptămânală NEWS REVIEW publică o scurtă biografie a d-lui guvernator al Băncii Naționale a României, însoțind-o cu elogiase comentarii asupra impresiei pe care a lăsat-o la Londra, în special în lumea financiară din City.

Presa finlandeză.

Ziarele finlandeze au dat o susținută atenție raporturilor economice dintre Finlanda și România, cerând intensificarea lor printr'o mai bună cunoaștere reciprocă.

Astfel, ziarul HUFVUDSTADSBLADET publică un interview cu consulul general al Finlandei la București, în care acesta face o expunere asupra dezvoltării comerciale și economice a României, relevă că exportul român în Finlanda are o valoare de trei ori mai mare decât a importului finlandez în România și încheie, aducând un călduros omagiu M. S. Regelui Carol II, care acordă un mare interes vieții economice și culturale a țării.

Ziarul propune să se organizeze în România expoziții ale produselor industriei finlandeze, în scopul de a se spori importul mărfurilor finlandeze în țara noastră.

Un alt ziar, HELSINGIN SANOMAT, relevă progresul remarcabil realizat de România în domeniul economic și cere de asemeni să se ia măsuri pentru a se întări și spori relațiile comerciale româno-finlandeze.

În sfârșit, ziarul KAUPPALAHTI subliniază, în cadrul unei lungi convorbiri cu consulul general al Finlandei la București, faptul că rezultatele industriei finlandeze nu sunt destul de cunoscute în România și pledează de asemeni pentru o cât mai strânsă colaborare a celor două State în domeniul economic și cultural.

Ziarul prezintă, totodată, un tablou documentat al avântului economiei naționale românești.

VIZITA D-LUI BECK LA BUCUREȘTI

Presa polonă.

Ziarele polone au continuat să publice lungi dări de seamă și articole extrem de călduroase în legătură cu vizita d-lui ministru Beck la București.

Totodată presa a anunțat vizita Președintelui Republicii Polone la București, precum și vizita Maiestății Sale Regelui Carol II în Polonia.

Majoritatea ziarelor au comentat, în mod foarte favorabil, rezultatele vizitei d-lui ministru Beck, subliniind cu tărie marea importanță a alianței româno-polone pentru menținerea păcii în Europa răsăriteană.

WARZAWSKI DZIENNIK NARODOWY din 27 Aprilie, constată că întrevederile dela București au dus

la consolidarea și adâncirea alianței dintre cele două țări.

„Vizita Președintelui Republicii Polone la București și apoi vizita Regelui Carol în Polonia, vor constitui încă o mărturie și un simbol al acestei realități.

„Metoda colaborării politice polono-române este alta decât cea care mai este astăzi utilizată foarte des în Europa occidentală. Combatem de peste zece ani sistemul bazat pe Societatea Națiunilor; cititorii noștri, care știu acest lucru, nu se vor mira de mulțumirea ce o simțim atunci când vedem că alianța româno-polonă urmează să se bazeze pe fundamente reale, potrivit experienței seculare.

„Socotim deci, că dacă politica polonă sau cea română

aplică metode politice deosebit de cele geneveze, dacă se bazează pe realități și pe propriile lor interese, atunci politica aceasta se află pe calea cea bună“.

GAZETA POLSKA din 28 Aprilie scrie:

„Rezultatele reale ale vizitei sunt foarte importante. Strângerea colaborării dintre cei doi aliați, într'un timp de criză a încrederii, constituie un eveniment care merită să fie subliniat în mod deosebit. Cu atât mai mult cu cât avem de a face tot mai mult cu destrămarea sistemului european de până acum, ceea ce ne obligă să căutăm noi forme de conviețuire internațională.

„Strângerea și înviorarea alianței româno-polone, tocmai în clipa de față, posedă o însemnătate politică excepțională. Astăzi, după semnarea acordului turistic, colaborarea polono-română îmbrățișează toate domeniile. Este vorba numai de a da un conținut cât mai vital acordurilor existente, ceea ce n'ar trebui să întâmpine dificultăți, deoarece alianța noastră se bazează în primul rând pe respectarea reciprocă a intereselor noastre juste de Stat și pe înțelegerea de către ambele părți a celor două „egoisme sănătoase“.

„Interesele juste și „egoismul sănătos“ al prietenilor noștri, suntem gata a le apăra nu numai în caz de războiu, dar de asemenea și în timp de pace, în baza colaborării amicale reciproce care pune propriu zis prietenilor noștri numai o singură condiție: să ducă o politică proprie, iar nu una străină“.

In încheiere GAZETA POLSKA face următoarea constatare:

„Dorim să subliniem bucuria care ne umple inimile atunci când vedem ce enorm progres a făcut România în cursul ultimilor câțiva ani, în toate domeniile. Armata română de apărare două sute de mii ostași este din ce în ce mai bine înzestrată din punct de vedere tehnic și dispune de o excelentă generație de ofițeri tineri.

„Sub oblăduirea înțeleaptă și energică a Regelui Carol II, România pășește pe drumul luminos al progresului cuminte și al politicii neatârnată, bazată pe sentimentul propriei forțe în continuă creștere, precum și pe instinctul sigur al egoismului național sănătos“.

Oficioasa INFORMATION POLITIQUE POLONAISE din 28 Aprilie publică un articol cu privire la vizita d-lui Beck la București, în care scrie între altele:

„Opinia publică poloneză a fost totdeauna unanimă în a considera alianța polono-română ca un act de cea mai mare însemnătate ce ocupă un loc de primul plan în sistemul politic al Poloniei. Alianța a ieșit intactă din haosul de idei, sisteme și metode politice ce caracterizează epoca de după războiu. Cele două națiuni sunt astăzi mai conștiente decât oricând de vitalitatea și puterea acestei alianțe.

„Primirea călduroasă făcută d-lui Beck la București, ea și noua animare a relațiilor între cei doi aliați, sunt în momentul de față cu atât mai semnificative cu cât ele coincid cu întărirea situației internaționale a României, realizată grație politicii externe reprezentată în mod atât de eminent de d-l Antoneseu.

„Această politică independentă, încrezătoare în propriile forțe, tinde a crea condițiuni de echilibru, care favorizează o reală destindere în relațiile internaționale.

„Alianța polono-română cere cele mai strânse și frecvente luări de contact între conducătorii politicii celor două State, aceste schimburi de vederi fiind consecința firească a politicii de deplină încredere reciprocă.

„In aceste condiții, călătoria d-lui Beck la București, nu putea fi înconjurată de o atmosferă de senzație, care

însoțește uneori întâlnirile între oamenii de Stat. Iată pentru ce opinia publică europeană a primit această călătorie cu interes, dar fără nervozitate, dovedind o deplină înțelegere a însemnătății alianței polono-române, ca element serios al echilibrului european.

„Răspunzând discursului d-lui Antoneseu, d-l Beck, a subliniat însemnătatea momentului prezent în dezvoltarea situației internaționale. Deziluzia resimțită pentru vechile principii de edificare a păcii, europene face loc voinței de a căuta căi noi care să ducă spre acest scop. O concepție realistă a problemelor înlocuiește ideile abstracte nebuloase la modă până în prezent. Acest realism productiv se manifestă în toată puterea sa în actualele relații polono-române și apare și în comunicatul oficial în care conducătorii politicii externe a Poloniei și României au constatat că structura politică a alianței polono-române se întemeiază pe sentimentul de răspundere pentru securitatea celor două țări.

„Optimismul care străbate din discursurile celor doi miniștri, din comunicatul oficial și din comentariile presei este pe deplin justificat și se bizue pe încrederea Poloniei și României în propriile lor puteri, sporită prin încrederea în forța comună a alianței.

„Schimbul de documente prin care s'a ratificat convenția de cooperare intelectuală, încheierea convenției turistice dovedese că relațiile polono-române, cuprind domeniul din ce în ce mai vaste.

„Națiunea poloneză privește cu o sinceră bucurie aceste legături numeroase care întăresc prietenia celor două țări“.

CZAS din 29 Aprilie scrie:

„Scopul principal al alianței polono-române este asigurarea Poloniei și României dinspre răsărit. Am relevat acum câteva zile caracterul vădit defensiv al acestei alianțe. Politica polonă față de Statul sovietic continuă să-și mențină atitudinea de neagresiune. O atitudine identică păstrează politica românească. Este neîndoelnic că în convorbirile dela București, principiul acesta a fost subliniat. Astfel încât alarma presei sovietice este cât se poate de neîntemeiată. Trebuie să nu pricepi de loc politica externă a Poloniei și României, sau să te conduci de rea voință spre a putea afirma că întrevederile dela București ar schimba cu ceva atitudinea noastră sau cea a României față de Uniunea Sovietică“.

„La București, nu s'a produs nimic senzațional. Nu s'a pus la cale niciun fel de planuri subversive. S'a discutat asupra problemelor concrete interesând cele două State nu numai din punctul lor de vedere, dar și din acela al intereselor păcii europene. De aceea putem considera vizita bucureșteană drept o operă utilă din toate punctele de vedere“.

KURJER PORANNY cu aceeași dată scrie:

„La București s'a ajuns nu numai la o înțelegere deplină, dar de asemenea s'a constatat o totală armonie de vederi în ceea ce privește raporturile celor două țări cu vecinii lor comuni.

„O împrejurare care trebuie relevată în mod deosebit este participarea extrem de vie și de directă a M. S. Regelui Carol al II-lea la convorbirile politice care au avut loc cu prilejul vizitei d-lui ministru Beck.

„Această dovadă excepțională de încredere și atențiunea specială acordată ministrului de externe polon sunt primite de către opinia publică polonă cu o sinceră mulțumire. Națiunea polonă vede în Regele Carol al II-lea, personificarea unirei și propășirii națiunii române. Din ziua restaurării, a cărei aniversare de șapte ani va avea loc în curând, brațul înțelept și prudent al Regelui Carol al II-lea, conduce în mod fericit dezvoltarea țării. Româ-

nia datorează Suveranului ei măsurile luate în vederea intensificării apărării naționale, precum și ocrotirea Sa în ceea ce privește dezvoltarea culturii naționale, care dă astăzi rezultate vizibile și salvatoare. Înțelegerea curentelor care străbat țara și a nevoilor ei permite Regelui Carol al II-lea, să mențină echilibrul intern și să evite luptele și frământările care pustiesc atâtea alte țări. Participarea vie pe care Regele Carol a binevoit să o aibă în convorbirile dela București arată că și politica externă a României are în persoana Suveranului un Sol luminat și conștient de scopurile urmărite“.

Presa germană.

Ocupându-se de vizita la București, a d-lui Colonel Beck, ministrul de externe al Poloniei, presa germană a constatat — din informațiile ce le-a primit dela Varșovia — că certurile politice poloneze au acordat acestei vizite o importanță deosebit de prețioasă, nu numai pentru raporturile dintre cele două țări ci și pentru viitoarea orientare politică din Estul și Sud-Estul Europei.

În ceea ce privește latura politică a vizitei, ziarele germane cred a putea susține că discuțiunile dela București au avut ca obiect, în primul rând, raporturile celor două țări cu Rusia Sovietică; în această privință ele au atribuit Poloniei intențiunea de a câștiga, cu ocazia convorbirilor dela București, din partea României toate asigurările cuvenite, în sensul că ea nu va căuta să depășească cu nimic studiul actual al relațiilor sale cu Sovietele. În al doilea rând ziarele au căutat să evidentieze faptul că la București, Polonia urma să pună din nou în discuție vechiul său plan pentru realizarea unui bloc al Statelor ce se cuprind între Marea Baltică și Marea Neagră, bloc al cărui scop ar fi să ajute la menținerea echilibrului european și să separe cele două tabere politice aduse în Europa de astăzi. În sfârșit ele au mai căutat să vadă în importanța discuțiunilor dela București, și rolul ce socot că i-ar putea reveni Poloniei pentru mijlocirea unei apropieri româno-maghiare, precum și rolul ce i-ar putea reveni României în folosul unei destinderi a raporturilor dintre Polonia și Cehoslovacia. În afară de aceste probleme de ordin politic presa Reichului a atribuit vizitei d-lui Col. Beck, și o serie de aranjamente economice care urmează să fie încheiate între România și Polonia.

În cuvântările rostite de către d-nii miniștri V. Antonescu și Joseph Beck, la recepția dela Ministerul de Externe, ziarele germane au socotit că pot vedea o deosebire de concepții, care s'ar fi evidențiat în faptul că în timp ce d-l ministru Antonescu a vorbit despre rolul și importanța Ligii Națiunilor, d-l Col Beck a insistat asupra „evoluei de astăzi a Europei spre metode politice noi“, și asupra „necesității unei revizuirii a metodelor diplomatice actuale“.

Presa a căutat să releve în chip deosebit că întrevederile dela București au dovedit încă odată amicitia și alianța dintre cele două țări, precum și faptul că ele au dat rezultate pozitive în toate privințele.

FRANKFURTER ZEITUNG din 24 Aprilie scrie între altele:

„Călătoria ministrului de externe al Poloniei la București trebuie considerată în primul rând ca un act de curtuozitate; după vizita la Varșovia a d-lui V. Antonescu, ministrul de externe al României, Col. Beck a rămas dator cu răspunsul cuvenit. Tot în chestiuni de ordine protocolară, ministrul de externe al Poloniei va duce tratative, atât în privința vizitei la București a președintelui Moscicki, cât și în privința vizitei Regelui Carol în Polonia. Dar în afară de aceste probleme de natură protocolară vizita are și o importanță politică; iar această importanță

se reliefează cu atât mai vârtos cu cât în sistemul raporturilor dintre Statele Sud-Est-Europene a început să se observe o anumită mișcare. După înțelegerea Iugoslaviei cu Italia ne putem aștepta la un progres treptat al înțelegerilor directe în toate chestiunile concrete ajunse la maturitatea necesară soluționării lor.

„Oricum ar sta lucrurile, restabilirea legăturilor dintre Varșovia și București dă politicii poloneze posibilitatea de a-și spune și ea cuvântul atunci când se va fixa pe ordinea de zi a discuțiilor internaționale problema unei noi orânduiri a situației din bazinul dunărean. Este știut că Polonia se socotește interesată în mod direct la rezolvarea acestei probleme; prin vizita col. Beck la București, petrecută într'un moment în care problemele sud-est europene se găsesc tocmai în curs de desfășurare, Polonia nu face decât să-și întărească aceste pretențiuni“.

KOLLNISCHE ZEITUNG din aceeași zi arată că ținând seamă de activitatea politică ce se va desfășura în luna Mai la București, momentul ales pentru vizita d-lui col. Beck a fost foarte oportun și relevă faptul că se vorbește chiar de o vizită în România a președintelului Moscicki, firește numai dacă condițiunile prelabile necesare pentru un act de o asemenea importanță vor putea fi create „sarcină care revine de fapt și ea tot vizitei col. Beck la București“.

Ziarul BERLINER TAGEBLATT din 24 Aprilie se folosește de prilejul ce i-l oferă vizita la București a d-lui col. Beck pentru a se răfui cu presa din Apus, în deosebi franceză, și engleză, pe tema planurilor și combinațiilor pe care aceasta le leagă de diferitele călătorii ale bărbaților de Stat din Europa Centrală. Ziarul socotește că aceste combinațiuni echivalează cu intenția de a da desfășurării lucrurilor o aparență cu totul alta decât cea normală. După ce arată că tendința aceasta de interpretare tendențioasă a lucrurilor s'ar fi manifestat în presa din Apus și cu ocazia întâlnirii dela Veneția și cu ocazia celei dela București, și după ce arată că prin ea puterile din Apus dovedesc cât de puțin le pasă lor de aducerea la nu numărul comun a intereselor pe care le au Statele din sud-estul european, ziarul încheie încercând să reliefeze importanța independenței statelor mici, ale căror aspirațiuni în această direcție nu sunt sprijinite — în mod sincer — decât de politica ce se desfășoară pe axa Roma-Berlin.

Ziarele germane cu data de 26 Aprilie publică în mod amănunțit comunicatul oficial ce s'a dat cu prilejul încheierii vizitei d-lui col. Beck la București. Deși nu fac comentarii propriu zise ele remarcă însă atmosfera cordială care a domnit tot timpul, înțelegerea deplină la care s'a ajuns și prin care prietenia și alianța polono-română devine cât se poate de reală și activă.

Presa franceză.

LE TEMPS din 27 Aprilie, în editorial, sub titlul: „Activitatea internațională“ într'un pasaj, în care se ocupă de vizita d-lui Beck la București, scrie:

„Această vizită s'a desfășurat, până la sfârșit, în atmosfera celei mai mari cordialități. Reînnoirea alianței polono-române este certă și apare ca o consecință logică, a întăririi alianței franco-poloneze. Colaborarea strânsă și plină de încredere dintre Polonia și România pe planul continental este un factor important pentru consolidarea păcii în Europa Centrală și Orientală“.

În numărul din 29 Aprilie PARIS-MIDI sub titlul: „Fără a înceta de a fi unită, Mica Înțelegere evoluează către o oarecare independență internă, comentând comu-

nicatul oficial care a fost publicat cu ocazia vizitei d-lui Beck la București, scrie:

„Mica înțelegere, care cu ocazia recentelor manifestări politice s'a arătat foarte unită, pare a voi să evolueze, cu timpul. Această evoluție cere pentru fiecare din componenții săi — Cehoslovația, România și Iugoslavia — o oarecare independență de națiunile vecine.

„Tratatul italo-iugoslav care a fost considerat în unele cercuri ca o inovație în unitatea statelor Micii Înțelegeri nu prezintă, prin el însuși, niciun fapt din care am putea constata o slăbire a acestei unități.

„Colonel Beck, care a revenit ieri, la Varșovia, pare să fi ținut, în mod special, să-și facă vizita sa la București înainte de a merge la Paris și la Londra, unde trebuie să aibă importante convorbiri cu oamenii de Stat francezi și englezi“.

LE JOURNAL din 2 Mai, sub semnătura d-lui Saint-Brice, scrie:

„Ministerul polon, în cuvintele pe care le-a rostit, constatat că Europa se îndrumază spre o ordine nouă care se inspiră mai puțin de ideologii și mai mult de realități. Importă însă pentru menținerea acelei ordine de a întrebuița mijloacele convenite. Oare d-l Titulescu nu ar subscrie programului d-lui Antonescu: asigurarea securității prin alianțe defensive întemeiate pe respectul furntariilor intangibile și pe salvagardarea intereselor legitime; alianțe care nu sunt îndreptate contra nimănui și care pregătesc o largă colaborare internațională rămânând credincioase spiritului Societății Națiunilor“.

Presa italiană.

IL CORRIERE DELLA SERA din 20 Aprilie, sub titlul „Bilanțul vizitei lui Beck la București“, scrie:

„Vizita colonelului Beck a obținut un rezultat concret, în ceea ce privește raporturile româno-ruse, în sensul că atât Regele Carol cât și miniștrii Săi au căzut de acord asupra necesității de a nu-și asuma niciun fel de angajament, nici direct, nici indirect, față de Soviete, politică pe care o vor practica de acord cu Polonia. În cursul convorbirilor s'a mai hotărât întărirea alianței polono-române cu anumite clauze de asistență militară reciprocă, încheierea unui acord turistic polono-român și s'a fixat ca Măria Sa Marele Voievod Mihai să meargă la 2 Mai în vizită oficială la Varșovia pentru a invita pe președintele Moschinski să vie în Iunie la București. De asemeni și M. S. Regele va vizita Varșovia la finele lui Iunie.

Apoi ziarul reproduce pasagiul din interview-ul acordat de colonelul Beck, corespondentului lui Ștefani, cu privire la necesitatea revizuirii pactului Societății Națiunilor, care n'a dat Poloniei satisfacțiunea dorită în problemele care o interesau direct“.

GAZETTA DEL POPOLO, cu aceeași dată, sub titlul: „Rezultatul convorbirilor dela București. Întărirea alianței polono-române. Identitate politică față de Soviete. Declarațiunile realiste ale d-lui Beck cu privire la Ligă“, publică un articol cu același cuprins ca și CORRIERE DELLA SERA.

IL POPOLO D'ITALIA de asemeni publică, fără comentarii, un rezumat al comunicatului oficial al convorbirilor.

IL MESSAGERO, sub titlul „Alianța polono-română și raporturile dintre România și Rusia“, publică același lucru ca ziarele de mai sus.

LA STAMPA reproduce pasajul privitor la Liga Națiunilor, din interview-ul Ștefani sub titlul: „Versailles-ul și Liga, după părerea lui Beck. Ministrul polon spune că tratatul și Liga sunt departe de realitate“.

IL LAVORO FASCISTA, sub titlul: „Complet acord polono-român asupra politicii față de Moscova“, subliniază identitatea de vederi dintre guvernele din București și Varșovia față de problema Rusiei vecine. De asemeni LA TRIBUNA din 27 Aprilie sub titluri ca: „Rezultatele călătoriei lui Beck la București“ IL GIORNALE D'ITALIA, cu aceeași dată „Polonia și România sunt solidarare față de U. R. S. S.“, publică bilanțul convorbirilor, apăsând asupra rezultatelor obținute în sensul politicii adoptate față de Soviete.

Presa bulgară.

LA PAROLE BULGARE din 28 Aprilie ocupându-se de vizita colonelului Beck la București, subliniază importanța și semnificația ei.

„In vederea evenimentelor politice — continuă ziarul — care se desinează în Europa și în fața cărora situația României și Poloniei prezintă oarecari identități și oarecari comunități de interese, se iau măsurile care se impun.

„Se vor strânge legăturile care unesc cele două State și se va reînvi ceea ce a învechit greutatea timpurilor“.

Ziarele bulgare au dat o atenție deosebită vizitei d-lui Beck la București, subliniind faptul că ea este chemată să întărească și mai mult legăturile de alianță dintre România și Polonia.

În numărul din 24 Aprilie SLOVO scrie către altele:

„Vizita aceasta este urmărită cu multă atențiune. Mai ales că ea este prima din călătoria pe care d-l Beck o va întreprinde în Europa. Vizita aceasta subliniază importanța capitalei românești, ea centru diplomatic, după activitatea atât de vie a diplomaților Europei Centrale și Balcanilor.

„Alianța dintre Polonia și România nu a fost turburată dela războiu încoace, ea a avut însă momente când abia de se mai pomenea despre existența sa.

„Acum în urmă se vorbește din nou de această alianță“.

Ziarul bulgar afirmă că d-l ministru Antonescu s'a grăbit, de îndată ce a luat conducerea Departamentului Afacerilor Străine, să întărească vechea prietenie româno-polonă, așezând-o pe bazele ei de totdeauna: menținerea cu orice preț a păcii.

SLOVO adaugă apoi:

„Unul din scopurile vizitei actuale a d-lui Beck este și acela de a face și mai strânsă această prietenie.

„Unii îi mai atribue și dorința polonezilor de a îndulci atmosfera dintre București și Budapesta, iar alții văd în aceasta o încercare a românilor de a apropia Polonia de Mica Înțelegere.

„Un lueru este sigur: în Europa centrală puterile se regroupează și se fac eforturi pentru câștigarea cât mai multor adepți pentru diversele axe politice, ceea ce nu poate să nu intereseze Polonia și România“.

Tot SLOVO, în numărul său din 26 Aprilie, scrie:

„Polonia și România, sunt legate prin interese comune reale și pozitive. Situația lor geografică le pune în condițiuni identice, față de marii lor vecini dela răsărit și apus.

„Această situație geografică le mai leagă și de un interes economic comun: ele se întinde dela Baltica la Marea Neagră, deci drumul unui important transit de mărfuri și călători, dela Nord la Sud și viceversa, și care le dă po-

sibilitatea de a ajunge, fiecare din ele, la cealaltă mare, în caz că marea cu care se mărginește va fi cumva închisă“.

Presa belgiană.

L'INDÉPENDANCE BELGE, din 30 Aprilie, vorbind de alianța polono-română, scrie într'un articol al corespondentului său, particular din Varșovia, că această alianță va ușura destinderea din Europa.

„Recenta vizită a d-lui Beck, la București,, scrie ziarul *belgian*, a probat solidaritatea alianței polono-române: de aceea trebuie să vedem clar și să recunoaștem că acest nou bloc este de aici înainte, și mai mult ca niciodată, o realitate de care Europa trebuie să țină seamă“.

CONFERINȚA MICII ÎNTELEGERI

Presa iugoslavă.

PRAVDA, în numărul din 5 Mai, consacră un articol, semnat de primul său redactor, d. Miloje Ezoehici, conferinței parlamentare a Micii Înțelegeri, care se deschide la Belgrad, și sosirii delegațiilor parlamentare române și cehoslovaci. Articolul cuprinde numeroase fotografii.

„In cursul colaborării sincere și amicale a celor trei țări ale noastre, spune între altele autorul, a devenit o obișnuință schimbul de vizite și manifestările comune menite să arate lumii solidaritatea Micii Înțelegeri. Acordurile ce ne leagă au dat lumii convingerea că ea poate trăi în liniște. In tot acest răstimp, acțiunea politică a Micii Înțelegeri a sprijinit pe deplin, după cum va sprijini și de aci înainte, opera mondială ce se face în favoarea păcii, și care se exprimă atât de limpede și de complet în idealul Societății Națiunilor. Inspirată de principiile călăuzitoare ale Societății Națiunilor, pe care ru o va părăsi și nu o va renega niciodată, Mica Înțelegeri, a trecut la problema organizării sistemului de amicizie în Europa Centrală, sistem susceptibil să garanteze popoarelor noastre și vecinilor noștri pacea și prosperitatea economică. Principiile acestei politici a Micii Înțelegeri au fost completate cu timpul de conștiința personalităților responsabile că trebuie să fie totdeauna gata pregătită pentru a-și putea apăra interesele. In acest sens, Statele Micii Înțelegeri, au următoarea deviză, iar exprimată, dealungul tuturor conferințelor ministrilor noștri de afaceri străine și a comunicatelor publicate cu aceste ocazii: „Trebuie să fim întotdeauna materialmente tari pentru a putea la timpul voit să punem forțele noastre în serviciul dreptului real al păcii și liniștii popoarelor“.

PRAVDA subliniază apoi că Mica Înțelegeri constituie o importantă unitate politică și economică, înglobând 18 de milioane de oameni, și ale căror forțe morale și materiale s'au manifestat în cursul acestor 17 ani din urmă, pentru apărarea intereselor noastre comune și în favoarea menținerii păcii în Europa.

„Marea putere a Micii Înțelegeri, continuă ziarul, o formează încrederea reciprocă și profunda convingere că azi, mai mult ca oricând, cele trei State ale noastre pot conta pe propriul lor sprijin și pe propria lor forță. Din această cauză Mica Înțelegeri este respectată nu numai de amicii săi, ci și de adversarii săi. Sforțările tendențioase, făcute din unele-părți, nu au putut să turbure de

LA MÉTROPOLÉ, din 28 Aprilie, în legătură cu vizita d-lui Beck în România, scrie între altele:

„Suveranul României a înțeles că țara sa, conservând intacte legăturile ei cu Franța, nu-și putea permite luxul să disprețuiască pe toți vecinii săi, fără a risca să cadă în brațele Rusiei Sovietice. Ca mare realist, Regele Carol a măsurat pericolul și a operat o apropiere cu Polonia. Această tendință a găsit, natural, la Varșovia, o întâmpinare din cele mai favorabile.

„Cordialității primirii făcute d-lui Beck în România îi răspund rezultatele întevederilor pe care le-a avut cu conducătorii țării aliate. Fără îndoială, că șederea d-lui Beck la București, a fost rodnică“.

fel această încredere reciprocă și această conștiință a puterilor comune. De aceea sosirea delegațiilor, română și cehoslovacă, constituie un nou prilej pentru reprezentanții națiunilor noastre de a afirma— ca în Decembrie trecut la București — solidaritatea și forța celor trei țări ale noastre al căror scop unic este pacea“.

Ziarele iugoslave din 6 Mai subliniază importanța celei de a doua conferințe parlamentare a Micii Înțelegeri, la care vor lua parte reprezentanții cei mai de seamă ai parlamentelor: român, cehoslovac și iugoslav.

Această conferință va fi o strălucită manifestație de solidaritate a țărilor Micii Înțelegeri și va da putința să se examineze un anumit număr de chestiuni pe care le pun actualele circumstanțe și cărora cercurile politice răspunzătoare ale celor trei țări le acordă o deosebită atenție.

Ziarul *VREME*, în articolul său de fond, scrie:

„Reprezentanții de elită ai Corpurilor Legiuitoare ale celor trei țări din Mica Înțelegeri, care vor lua cuvântul în cursul lucrărilor conferinței, nu vor mai avea nevoie să atragă atenția omenirii asupra pericolelor care ne amenință. Aceste pericole, după părerea noastră, nu mai există. Ei trebuie să afirme din nou rolul de seamă pe care Mica Înțelegeri nu a încetat să-l joace în Europa, ca factor al păcii. De asemeni ei vor reafirma că Mica Înțelegeri nu este o simplă formulă, ci ea este o organizație necesară și o adevărată fortăreață a drepturilor popoarelor conștiente de achizițiile lor seculare. Ea rămâne astfel în cadrul programului pe care și l-a schițat încă din momentul constituirii ei. Spiritul combativ al său rămâne totdeauna gata, dar ea știe să întindă mâna tuturor aceluia care doresc pacea dealungul frontierelor noastre“.

Restul ziarelor se exprimă în acelaș sens, sublinind satisfacția întregii Iugoslavii, de a fi martoră a acestei manifestații de solidaritate și fraternitate a celor trei State amice și aliate.

Toate ziarele de după amiază publică numeroase informații și fotografii asupra sosirii și șederii delegațiilor parlamentare din România și Cehoslovacia.

Presa, în unanimitate, relevă că această vizită a deputațiilor și senatorilor din cele două țări amice și aliate constituie o nouă și impunătoare manifestație de fraternitate a popoarelor Micii Înțelegeri.

Presa engleză

MANCHESTER GUARDIAN din 6 Mai publică o corespondență din Viena, referitoare la conferința Micii Înțelegeri, în care scrie:

„Întrunirea celor trei parlamente a țărilor Micii Înțelegeri, dela Belgrad, are o deosebită însemnătate, de oarece se ține la o lună după conferința celor trei miniștri de externe, la Belgrad, și va fi o nouă manifestare despre dorința de cooperare între aceste State“.

In încheiere, ziarul redă comentariile ziarului PRAVDA, care preconizează favorabil opera de colaborare.

Ziarele din 8 Mai publică telegrame din Belgrad, re-

zumând discuțiile dintre parlamentarii celor trei țări aliante.

MANCHESTER GUARDIAN publică o corespondență din Viena din care reiese constatarea că reprezentanții aleși ai acestor țări cred în toată sinceritatea în necesitatea de a se ține de agreementul care i-a întrunit pentru prima oară în 1921.

Ziarul adaugă:

„Constatarea este bazată pe faptul că nu numai actualii triniși — care, după cum este cazul, cu Iugoslavia și România, reprezintă guvernul de azi — sunt în favoarea conservării Micii Înțelegeri, ci și partidele din opoziție sunt absolut de aceeași părere“.

CONVERSAȚIILE ITALO-GERMANE

Presa italiană.

Ziarele din Roma, cu data de 3 Mai, adresează d-lui von Neurath un salut cu atât mai călduros, cu cât oaspețele este bine cunoscut în capitala Italiei, unde a reprezentat țara sa, în calitate de ambasador, între anii 1924 și 1929.

Comentariile ziarelor scot în relief faptul că din întrevederile dela Roma, cu prilejul vizitei d-lui von Neurath, care întoarce vizita făcută la Berlin de contele Ciano, în Octombrie anul trecut, nu va ieși niciodată o surpriză. „Vizita baronului von Neurath, ca și aceea a generalului Goering, nu aduce nimic nou, pe lângă tot ce s'a fixat mai de mult și tot ce se cunoaște, asupra asociației de interese și directive dintre Roma și Berlin“, scrie între altele directorul ziarului GIORNALE D'ITALIA.

„Totuși, adaugă el, vizita d-lui von Neurath dovedește încăodată că această asociație există, funcționează și vrea să devină mai intimă și să se desvolte. Acesta este un fapt semnificativ, dacă se ține seama de svonurile deslănțuite în câteva capitale europene, urmărind să se descopere vreun motiv care ar putea scădea axa Roma-Berlin“.

Directorul aceluiași ziar crede a și că întrevederile dintre d-nii von Neurath și Ciano vor avea ca obiect, situația generală din Europa și repercusiunile pe care această situație ar putea-o avea, în lumina raporturilor italo-germane, a întrevederilor avute de contele Ciano la Viena și Budapesta, a acordurilor italo-iugoslave și a recenteii întâlniri dintre d. Mussolini și d. Schusnigg la Veneția.

Presa italiană din 4 Mai comentează cu un deosebit interes vizita la Roma a d-lui von Neurath.

CORRIERE DELA SERA scrie că se va examina situația europeană din punctul de vedere al raporturilor amicale dintre Germania și Italia. Politica celor două State nu urmărește decât scopul de a apăra cu orice preț civilizația europeană împotriva primejdiei comuniste. În numeroasele chestiuni internaționale, Germania și Italia găesc tot mai multe elemente pentru acțiunea lor comună.

POPOLO D'ITALIA scrie:

„Contrar celor anunțate de o presă părtinitoare și tendențioasă, nu trebuie să se aștepte hotăriri senzaționale

la Roma. Ziarul arată că în Europa există diferite alianțe, dar că axa Roma-Berlin nu urmărește scopul de a diviza popoarele, ci de a asigura în centrul Europei o tază pașnică de desvoltare“.

STAMPA amintește colaborarea din ultimul timp dintre Germania și Italia și subliniază că paralelismul dintre Roma și Berlin este desăvârșit și în chestiunea spaniolă. Prietenia italo-germană rămâne o realitate vie.

Presa italiană dă unele precizări asupra înțelesului conversațiilor italo-germane prilejuite de vizita în Italia a d-lui von Neurath, ministrul afacerilor străine al Reichului.

Aceste conversații se referă, în primul rând, la pactul occidental, care trebuie să înlocuiască acordurile dela Locarno.

„La Roma ca și la Berlin, scrie MESSAGERO, se crede că singurul mijloc de a restabili situația ce se crease prin acordurile dela Locarno este acela de a ne întoarce spre spiritul autentic dela Locarno, fără nicio deviație și mai ales fără a lega problema pactului occidental de aceea a unui pact oriental de aceeași natură“.

Pentru POPOLO DI ROMA, noua politică a Belgiei, constituie elementul esențial al problemei. Franța și Anglia, prin declarația lor comună, caută să determine Belgia să contracteze prin mijlocirea pactului Societății Națiunilor, angajamente noi, iar faptul acesta încurcă și mai mult situația.

„A doua problemă studiată actualmente la Roma, scrie tot POPOLO DI ROMA, este problema spaniolă, care este din zi în zi tot mai gravă și mai îngrijorătoare. Controlul internațional este lipsit de eficacitate. Italia și Germania rămân ferme pe pozițiile lor. Ele nu vor tolera ca un regim comunist să fie impus de Uniunea Sovietică în Spania latină și creștină“.

A treia problemă în studiu este aceea a Basinelui Dunărean. Ziarele scot în relief activitatea politică desfășurată de Italia în acest sector, vizitele contelui Ciano la Viena și Budapesta, acordul italo-iugoslav și întâlnirea Mussolini-Schuschnigg la Veneția.

MESSAGERO scrie în această privință:

„Pacea și colaborarea nu pot fi servite decât de guverne care au idei limpezi și programe precise. Aoește

idei limpezi sunt două: apărarea contra primejdiei bolșevice și aversiunea comună față de pactele regionale de securitate, care constituie o primejdie permanentă de războiu, deoarece extind conflictele asupra unor sectoare care n'au niciun interes direct de a intra în ele“.

În încheiere, ziarul spune: „Formula „Nimic fără Italia și fără Germania“ este valabilă nu numai pentru Bazisul Dunărean, ci constituie o directivă de valoare europeană“.

Ziarele italiene din 6 Mai sunt unanime în a saluta cu satisfacție rezultatele convorbirilor dintre d. von Neurath și d-nii Mussolini și Ciano.

CORRIERE DELA SERA, subliniază că aceste convorbiri au dovedit solidaritatea integrală care unește cele două țări în toate domeniile.

STAMPA constată că după acordul intervenit în privința Austriei nu mai există nicio altă problemă care să poată despărți cele două națiuni, Italia și Germania, adaugă ziarul, urmăresc scopuri asemănătoare atât în domeniul politic cât și în cel economic.

Referindu-se la recenta campanie a presei engleze și franceze, împotriva Germaniei și Italiei, GAZETA DEL POPOLO scrie:

„Este de înțeles ca Franța și Anglia să privească cu ochi răi noua situație creată prin acordul germano-italian, dat fiind că în succesul Societății Națiunilor devine acum din ce în ce mai vădit. A nu voi să iei act de voința de pace a Germaniei și Italiei este un joc foarte primejdios, a cărui răspundere va cădea asupra Franței și Mării Britanii“.

BCU Cluj - Central University of Cluj Presă germană.

Oficioasa DEUTSCHE DIPLOMATISCH POLITISCHE KORRESPONDENZ din 5 Mai, comentând vizita d-lui von Neurath la Roma și discursurile rostite la banchetul de asară, scrie între altele:

„Lumea va face bine să țină seama de faptul că raporturile dintre Germania și Italia și strânsa lor colaborare nu înseamnă o chestiune trecătoare, limitată la scopuri determinate, ci o mărime constantă și un element fix al stabilizării păcii europene. Iată de ce săvârșesc eroare acele cereuri străine, cărora buna înțelegere dintre Roma și Berlin pare a le displace, când insinuiază că această colaborare italo-germană ar avea un caracter exclusiv sau că ar urmări tendințe în vederea unui bloc, sau în sfârșit că ar fi inspirată de sentimente ostile față de terți. Este firese ca cele două puteri amice să nu piardă din vedere interesele popoarelor lor. Toasturile schimbate la Roma au exprimat voința celor două guverne de a întinde tot mai mult colaborarea lor rodnică în diversele domenii și în special în domeniul economic. Dar aceasta nu înseamnă că cele două guverne nu vor ține seama de interesele altor națiuni, potrivit caracterului constructiv și realist al politicii italiene și germane.

„Dovada cea mai bună se găsește în politica sistematică și rodnică de destindere și de echilibru, grație căreia s'a putut realiza în Europa Centrală și Sud-Orientală progrese atât de considerabile, în sensul unei pacificări europene.

„Faptul că șefii de guvern ai Austriei și Ungariei au reafirmat la Budapesta strânsa unire a acestor țări cu axa Roma-Berlin, aduce o dovadă strălucită de marea însemnătate a acestei colaborări și de încrederea ce o inspiră. Trebuie să se releve că această desfășurare se întemeiază pe rațiuni foarte firești. Ea se întemeiază pe

comprehenșiunea și pe considerațiunea pe care politica italiană și germană le manifestă față de necesitățile vitale ale altor State“.

Comunicatul final privitor la convorbirile pe care d. von Neurath le-a avut cu d-nii Mussolini și Ciano, rețin interesul deosebit al presei germane din 6 Mai.

Intr'un scurt comentariu, BERLINER BOERSEN-ZEITUNG, scrie între altele: „Ești ispitit să spui că Franța și Marea Britanie, sau în orice caz o mare parte din presa acestor țări, au contribuit considerabil la dezvoltarea raporturilor germano-italiene. Desigur, faptele politice au determinat Italia și Germania să alcătuiască axa Berlin-Roma, dar defăimările și calomniile sunt acelea care au apropiat și mai mult Italia de Germania, într'un sentiment comun de legitimă apărare împotriva tuturor acestor uneltiri.

„Ceea ce presa engleză a îndrăznit să afirme până în ultimele zile, cu privire la Germania și la Italia, nu va lipsi de a intensifica încă și mai mult sentimentele de solidaritate și amicitie care unesc cele două națiuni“.

GERMANIA declară: „Rezultă că sentimentele de încredere care unesc cele două națiuni, nu sunt efectul unei dispoziții trecătoare. Ele se întemeiază pe realitățile politice la care vin să se adauge și premisele ideologice.

„Capitalele Europei, și cu deosebire Parisul, ar face bine de a socoti axa Roma-Berlin ca un factor politic trainic, de care va trebui să se țină seamă. Subliniind voința de pace a Germaniei și Italiei, comunicatul dat după convorbirile dela Roma, a dat o categorică desmințire tuturor celor ce voiau să dea un alt sens amicitiei germano-italiene și care agitau spectrul iminentei încheieri al altei alianțe militare.

„În Europa există o întreagă serie de alianțe militare și de convențiuni între Statele majoare, încheiate în vederea unui eventual războiu. Axa Berlin-Roma are un cu totul alt sens. Ea nu este decât o linie de ordine și expresia voinței de a asigura și consolida pacea europeană“.

Correspondentul din Roma al ziarului DEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG, subliniază că în cursul vizitei d-lui von Neurath, au fost examinate toate problemele europene, într'o perfectă concordanță de vederi.

„Pentru fiecare chestiune s'a decis să se continue linia actuală. Această atitudine, care de altfel este naturală, după acordurile dela 11 Iunie și întrevederile dela Veneția, cu privire la problemele dunărene, scrie correspondentul ziarului, se aplică și la problema spaniolă.

„În chestiunea spaniolă, Germania și Italia, sunt ferm decise să mențină punctul lor de vedere, deoarece ele nu îngăduie ca bolșevismul să prindă rădăcini în Vestul Europei. Roma și Berlinul vor să dea puțință poporului spaniol să hotărască singur asupra destinului său politic. Propunerea germano-italiană, prin care se tinde la retragerea tuturor voluntarilor din Spania, rămâne, așa cum este natural, în programul celor două guverne.

„În ceea ce privește pactul occidental, scrie correspondentul, Germania și Italia pot să aștepte în liniște răspunsurile Angliei și Franței, la propunerile germano-italiene“.

Presă franceză.

Ziarele din 4 Mai comentează cu un deosebit interes călătoria d-lui von Neurath, ministrul afacerilor străine al Reichului și conversațiile pe care acesta le are la Roma.

LA REPUBLIQUE scrie: „Axa Berlin-Roma tinde, în realitate, spre un nou Zollverein: Germania, Austria și Italia. Aceasta este, fără îndoială, ambiția celor doi

dietatori. Ei s'au înțeles asupra Austriei, nu pentru a o absorbi unul sau celălalt, sau pentru a o împărți, ci pentru a face din ea o strășătură de unire între ei. Dacă această politică reușește, Cehoslovacia va fi încercuită, iar Ungaria va fi la dispoziția lor“.

L'ORDRE, *scrie*: „Trebue să repetăm că Germania și Italia au interese divergente. Lupta împotriva bolșevismului nu este decât un pretext. Amândouă s'au înțeles foarte bine cu bolșevismul timp îndelungat. Ele nu au motiv de a se înțelege decât în vederea unui războiu și pentru perioada sa de pregătire și de execuție. Dar chiar dacă am presupune că guvernele din Roma și Berlin ar avea scopuri războinice, este îndoelnic ca ele să treacă la execuție înainte de a fi lăsat să se scurgă un anumit timp, căci Reichul nu este încă pregătit“.

LE JOUR *scrie*: „Convinsse de necesitatea unei înțelegeri în Europa Occidentală, guvernele din Roma și Berlin propun înapoierea la un Locarno în patru, fără ramificațiile pe care Londra și Parisul ar dori să le adauge. De altfel noua politică belgiană simplifică problema, reducând-o la termenii ei esențiali: definiția raporturilor franco-germane pe Rin. Totuși, înainte de a se trece la această problemă, trebuie să fie îndeplinită o altă condiție și anume: soluționarea problemei spaniole. Adăugăm că actualmente atmosfera la Roma nu este ostilă față de nimeni“.

LE TEMPS, *scrie*:

„Vizita oficială a baronului von Neurath la Roma, urmând de aproape vizitei recente a generalului Goering și precedând aceea pe care mareșalul von Blomberg, ministrul de războiu german, își propune să facă în curând la Roma, subliniază cu prisosință că colaborarea italo-germană este cât se poate de strânsă și că cele două guverne au intenția să o extindă în toate domeniile.

„Nu pare pentru moment, că svonurile care circulă cu privire la o adevărată alianță între Italia și Germania, să fie întemeiate. Din punct de vedere politic însă, subiectele de convorbire nu vor lipsi. Ceea ce în mod evident stânjenește politica italo-germană, este faptul că Austria și chiar Ungaria, sunt dispuse să examineze cu Statele Micii Înțelegeri o organizare economică și politică a regiunii dunărene, asigurând independența și deplina suveranitate a tuturor țărilor interesate. Apropierea Austriei de Cehoslovacia este caracteristică în această privință. În mod general, vizita d-lui von Neurath la Roma, are ca obiect adaptarea solidarității italo-germane, împrejurărilor prezente“.

L'ACTION FRANÇAISE, în aceeași chestiune: „Ca și în 1881, în timpul lui Bismarck, d. von Neurath va încerca să limpezească înțelegerea țării sale cu Italia și cu Austria și consecințele care vor rezulta pentru Reich.

„Pentru Germania, miza este considerabilă, deoarece tot viitorul Mittel-Europei este în joc.

„Dar pentru Italia? Când va fi croit albia Germaniei în Europa Centrală și Orientală, cum va mai putea ea stavili expansiunea germană.

„O mare neînțelegere desparte Roma și Londra. Iar Franța nu are măcar un ambasador la palatul Borghese, pentru a încerca să elibereze Italia din ghiarele Germaniei și să calmeze dușmănia ale căror repercusiuni le suportă pe nedrept“.

Aza Berlin-Roma face obiectul comentariilor presei franceze din 5 Mai.

LE POPULAIRE *scrie*: „Profitând de situația nouă creată prin neutralitatea Belgiei, Germania și Italia con-

tinuă ofensiva lor în contra Societății Națiunilor. Ele își propun să elimine din noul pact occidental orice amestec al Societății Națiunilor și să determine Franța să aleagă între Locarno și alianțele sale. Noul Locarno ar realiza astfel securitatea în cerc închis, așa cum a propus-o continuu d. Hitler și pe care d. Mussolini o susține cu zelul neofitului. Ar fi o ediție agravată a pactului în patru, care s'ar reduce la un pact bilateral între blocul Anglia-Franța și blocul Germania-Italia. În sfârșit, la Roma se vorbește mult de Spania. Noi rămânem la părerea că nici când d-nii Mussolini și Hitler nu ar renunța să intervină în situația din Spania“.

L'AMI DU PEUPLE, *organ de dreapta, scrie*: „Italia și Germania vor să aplice regimul totalitar întregii Europe. Ele vor triumful total al tezelor lor. Angajamentele celorlalte națiuni și ale organizației dela Geneva, nu le interesează. Înțelegerea pe care o propun trebuie să răspundă la adevăratele lor scopuri, adică la dominarea dictaturilor în toate domeniile. Național-socialiștii din Viena, în special, au mare încredere în viitor. Noi vom ști curând dacă conversațiile dela Roma îngăduie să se treacă la o etapă decisivă“.

LE JOURNAL, *află dela corespondentul său din Berlin*: „Aici nu se ascunde faptul că d. von Neurath și autoritățile italiene continuă negocieri susceptibile, să ducă la o nouă amplificare a axei Roma-Berlin, dar se contestă cu ultima energie că ar putea fi vorba de o alianță. Cercurile competente susțin că în actuala stare de încordare ce domnește în afacerile europene, cel de al treilea Reich nu ar putea să facă un gest care ar putea să fie considerat drept un afront pentru Marea Britanie. Germanii sunt formalii în denegările lor, fără a nega totuși că cele două guverne din Roma și Berlin fac acum un examen al orizontului și că dela acest examen se așteaptă concretizarea scopurilor urmărite de Germania și Italia, în propriul lor interes, ca și în interesul „pacificării“ Europei“.

Corespondentul din Roma al ziarului LE JOUR scrie: „Contele Ciano a insistat ieri, în mod semnificativ, asupra voinții comune a celor doi dictatori, de a nu forma niciun bloc exclusiv și de a voi să colaboreze cu toate națiunile însuflețite de dorința sinceră de pace. Apelul Germaniei și Italiei față de Anglia și Franța este vizibil“.

L'OEUVRE *crede că Italia și Germania nu pregătesc o alianță militară, ci un contact permanent al Statelor lor majore, cât și o colaborare foarte vastă și minuțioasă pentru armamente și echipament al uzinelor de războiu în Italia.*

L'ACTION FRANÇAISE, *constată că acordul italo-german s'a făcut foarte repede*. „Va fi fără îndoială mai greu, — continuă ziarul — de a-l menține decât de a-l realiza. Sunt rare chestiunile de interes esențiale pentru cele două țări, care par a fi fost rezolvate. Pentru moment diplomația germană se folosește de urile italiene, pentru a-și servi propriile-i interese. A reușit deja să desbina ceva mai mult câmpul foștilor aliați. A reușit prin canalul Romei să îndepărteze Iugoslavia de Franța. Ea se pregătește să încerce aceeași lovitură și prin aceeași cale, cu România.

„În această operă de desorganizare pe care Franța și Anglia par a lăsa să fie făcută, Germania este marea beneficiară.

„Nu putem spune la fel de Italia“.

JOURNAL DES DEBATS, sub semnătura d-lui Pierre Bernus, spune că vizita baronului von Neurath la Roma, are o mare importanță politică, căci este vorba să se facă mai strânse încă relațiile italo-germane, pentru a se da mai multă eficacitate acțiunii comune a celor două țări.

Presa franceză din 6 Mai comentează pe larg comunicatul publicat la sfârșitul conversațiilor italo-germane dela Roma.

LE PETIT PARISIEN scrie: „Nu este nevoie de o pricepere deosebită pentru a înțelege că Franța și Anglia se găesc din nou în fața invitației de a încheia un pact în patru. Berlinul și Roma nu concep decât sub această formă un Locarno numărul doi și o colaborare europeană. Ne aflăm în fața unei reeditări a încercărilor de odinioară de a încheia Anglia și Franța într-o politică potrivnică aceleia a păcii indivizibile și a securității colective, spre a le despărți astfel de prietenii și aliații lor. Trebuie să luăm act de dorința de apropiere pe care o anunță comunicatul din Roma, dar, în același timp, trebuie să ne ferim de orice iluzie, cu privire la convertirea celor două State totalitare la idealul unei păci generale, care inspiră democrațiile occidentale“.

LE JOURNAL scrie: „Se pare că Germania și Italia s'au înțeles, în cursul întrevederilor din ultimele zile, să încerce a găsi un teren de apropiere sau chiar de înțelegere cu Franța și Anglia. În presa italiană nu se observă decât slabe indicațiuni în această direcție. Se pare însă, că faptul că Germania a fost din nou în contact cu Anglia, ar fi determinat Italia să încerce și ea o apropiere de Franța“.

LE PETIT JOURNAL scrie: „După indicații dintr'un izvor demn de încredere, d. von Neurath ar fi insistat să se încerce încheierea unui nou pact din Locarno. Războiul din Spania ar trebui, după d. Hitler, să înceteze de a mai reține întreaga atenție a Italiei și Germaniei. În numele Fuehrerului, d. von Neurath ar fi mers până a sfârșitului să încerce a provoca mediațiunea unei mari puteri neutre, Anglia de pildă. D. Mussolini s'ar fi ridicat cu violență împotriva acestei cereri. Trupele italiene — ar fi declarat d-sa — nu pot părăsi Spania, înainte ca generalul Franco să fi obținut o victorie răsunătoare, fie la Madrid, fie la Bilbao. În privința unui al doilea Locarno, d-sa ar fi socotit că nu este nicio grabă“.

Axa Roma-Berlin face obiectul principal al comentariilor presei franceze din 7 Mai.

Correspondentul din Roma al ziarului FIGARO, scrie: „Cercurile în general bine informate, nu sunt departe de a crede că, într-o formă sau alta, este pe cale de a se pregăti acorduri militare între Germania și Italia. Se spune că cele două guverne refuză să ia în considerare orice ar putea să semene cu o alianță. Singura perspectivă care rămâne deschisă pentru o apropiere militară între cele două țări este deci, aceea a contactelor dintre Statele lor majore. Acestea pot să fie autorizate să asigure dispozitive paralele sau complementare pentru apărarea frontierelor și să stabilească dinainte și în comun, cum urmează să fie rezolvate anumite probleme cu privire la fabricarea materialelor de război și în special să favorizeze înțelegeri cât mai vaste și cât mai precise la caz de nevoie“.

EXCELSIOR scrie: „Berlinul și Roma par să admită azi că trebuie să se facă o distincție între Internaționala III-a și guvernul sovietic. Grație acestei ficțiuni, opoziția germano-italiană față de comunism nu ar mai fi în funcție decât de politica internă a Statelor. Germania și Ita-

lia nu ar mai susține exclusivismul față de Soviete, considerate ca o mare putere. Schimbarea de orientare a axei Berlin-Roma, pusă la cale la adăpostul luptei contra bolșevismului, va fi oare confirmată în mod explicit? Evoluția Reichului național-socialist, pare să o confirme. Nu mai este pentru nimeni un secret faptul că d. dr. Schacht este favorabil unei apropieri cu Sovietele, țară mare producătoare de aur și deținătoare a materiilor prime, care lipsese din ce în ce mai mult Germaniei“.

L'OEUVRE scrie: „Orice ne-ar rezerva viitorul, nici Roma și nici Berlinul nu trebuie să-și facă iluzii. Dacă noi nu putem deocamdată să precizăm încotro merge și ce vrea Roma, noi cunoaștem revendicările Germaniei și cele două mari puteri occidentale nu sunt decise să le satisfacă. În orice chip, nici Anglia și nici Franța nu are nimic de cerut. Noi nu vom accepta niciodată să examinăm decât soluțiuni raționale și prezentate într'un mod rațional“.

LE TEMPS scrie în editorial:

„Comunicatul oficial la finele convorbirilor dela Roma, exprimă dorința unei colaborări a Italiei și a Germaniei cu celelalte puteri, colaborare de natură „a asigura Europei condițiile esențiale ale unei stabilități politice și economice mai mari și mai sigure“.

„Dacă este vorba însă de a se reveni la proiectul pactului în patru, care ar avea ca primă consecință excluderea Rusiei Sovietice din comunitatea europeană, și ca a doua consecință constituirea Mării Britanii, a Franței, a Germaniei și a Italiei într'un adevărat directoriu european, ceea ce ar implica suprimarea fără alte forme a Societății Națiunilor, sunt puțini sorti de a stabili o colaborare permanentă și fecundă cu celelalte popoare. Convorbirile italo-germane au contribuit de sigur să întărească înțelegerea celor două puteri autoritare, dar nu pare ca aceasta să fie suficient pentru a modifica simțitor situația de fapt care există în Europa“.

L'INTRANSIGEANT, sub titlul „Axa Berlin-Roma se poate confunda cu axa Paris-Londra?“. Aceasta este chestiunea pe care o pune comunicatul germano-italian, care vorbește de „colaborare cu celelalte popoare“, scrie că comunicatul publicat la sfârșitul convorbirilor italo-germane nu aduce niciun element constructiv în favoarea păcii din Europa.

„Situația e neschimbată, scrie ziarul. Este destul de mult. Ne puteam teme de acte ireparabile, ca semnarea unei alianțe militare. N'a fost vorba de așa ceva; ne putem felicita“.

D. Pierre Bernus scrie în JOURNAL DES DEBATS:

„Acordul italo-german este o realitate de care trebuie să ținem seama. Nu este totuși cert că va fi o realitate trainică.

„O politică franceză iscusită ar ști să se folosească de toate prilejurile pentru a modifica treptat situația, cum a fost cazul la începutul secolului al XX-lea. Din nefericire, politica noastră internă, stânjenește cu desăvârșire, face în orice caz foarte anevoioasă o politică externă cu mari obiective. Importă deci înainte de toate, de a crea la noi condițiile unei acțiuni internaționale efective. Până atunci nu putem spera o evoluție fericită a evenimentelor din afară“.

LE PETIT PARISIEN, după ce analizează comunicatul întrevederilor dela Roma, scrie:

„Axa Berlin-Roma pare a voi să se confunde cu linia Paris-Londra, dar fără îndoială pentru a o paraliza și a o izola de ramificațiile Moscovei și Genevei.

„Deci, afară de invitația aproape directă de a negocia cu celelalte țări, nu este în fond în această manifestație germano-italiană nimic foarte nou. Este o reeditare a tentativelor făcute odinioară pentru a încheia Marea Britanie și Franța într'o politică potrivnică păcii indivizibile și securității colective și a le separa astfel de prietenii și aliații lor“.

LA RÉPUBLIQUE, despre perspectiva unei alianțe germano-italiene, scrie:

„Relațiile italo-germane urmează o cale ascendentă impresionantă. O simpatie născută la origine din sentimente similare, apoi evenimentele au grăbit procesul: acțiunea sovietică în Europa occidentală, vrăjmășia britanică, contribuind a făuri solidaritatea celor două țări.

„Între Roma și Berlin intimitatea a trecut din domeniul ideologic în domeniul diplomatic și acum din domeniul diplomatic în domeniul militar.

„Totuși, dacă considerăm, că în afară de Spania, Italia și Germania nu au niciărei interese convergente, credem că nu este încă prea târziu pentru Franța de a face auzit la Roma limbajul rațiunii“.

Presa engleză

MORNING POST din 4 Mai anunță sosirea baronului von Neurath la Roma și ceremonia primirii, scriind, între altele:

„E admis în mod general că ținta italo-germană este să substituie securității colective și Ligii Națiunilor un nou sistem de acorduri internaționale directe. În această privință axa Roma-Berlin este considerată ca un punct potențial de unire între cele două școli de politică europeană: între școala colectivă a Ligii și vechiul bloc al echilibrului de puteri“.

TIMES din 4 Mai publică o corespondență din Roma, analizând diversele subiecte de discutat între baronul von Neurath și d. Mussolini. Ziarul scrie, între altele:

„Un al treilea subiect important va fi situația din Europa Centrală și Balcani. În ce privește pe Austria, în cercurile germane se spune că acum există o completă înțelegere cu Italia, ceea ce este ușor de crezut după întâlnirea recentă dintre d-nii Mussolini și dr. Schuschnigg.

„Contrar tuturor declarațiilor oamenilor de Stat cu răspundere, că participarea Italiei și Germaniei într'un aranjament dunărean ar fi binevenită, la Roma tot se mai insistă în ideea că în această regiune, ca și în restul Europei, nu se va putea face nimic fără participarea acestor țări“.

DAILY MAIL din 5 Mai scrie:

„D-nii Mussolini și baron von Neurath fiind de acord asupra beneficiilor ce derivă din axa Roma-Berlin, au hotărât ca această politică de cooperare să fie viguros urmată.

„Raporturile italo-germane vor fi întărite prin contact mai frecvent și mai intens de ordin politic, economic și cultural.

„Probabil că Austria și Ungaria vor fi invitate să adere la înțelegerea italo-germană pe picior de egalitate“.

DAILY TELEGRAPH din 5 Mai scrie:

„După câte se știe, conversațiile dintre contele Ciano și d. Mussolini cu ministrul german au dat la iveală o divergență de vederi în ce privește importanța relativă a problemei spaniole și planurile pentru un nou Locarno.

„Guvernul german crede că interesele sale sunt mai strâns legate de un pact locarnian satisfăcător, decât lasă

mână liberă Rusiei în afacerile Europei de răsărit. Guvernul italian consideră că tratativele pentru un nou Locarno pot aștepta și până după terminarea războiului civil din Spania“.

ACELAȘI ZIAR, în articolul de fond respectiv, scoate în evidență faptul că axa Berlin-Roma are nevoie să fie unsă într'una, dat fiind faptul că îndată după plecarea generalului Goering, sosește la Roma baronul von Neurath.

NEWS CHRONICLE din 5 Mai vede că vizita baronului von Neurath la Roma are de scop principal să paveze calea pentru un nou tratat de prietenie germano-italian. Acest tratat se va discuta și probabil încheia luna viitoare, cu ocazia mult așteptatei vizite pe care d. Mussolini o va face cancelarului Hitler.

DAILY MAIL din 6 Mai e mulțumit de rezultatul conversațiilor von Neurath-Mussolini, mai ales în ce privește linia de conduită față de evenimentele din Spania. El scrie:

„Ambele țări consideră că situația din Spania a devenit atât de primejdioasă, încât trebuie lichidată în cel mult câteva luni. Dar dacă va fi soluționată prin mijloace militare sau prin tratative, depinde numai de măsura succesului pe care-l vor avea operațiile militare viitoare ale generalului Franco“.

Mai departe, analizând comunicatul oficial, scrie:

„Se termină, întinzând din nou ramura de măsline Franței și Angliei, care spune: ambele guverne afirmă din nou dorința lor precisă de a nu cruța nicio străduință care va duce la o colaborare mai strânsă cu celelalte puteri, pentru a asigura Europei condițiile esențiale pentru o siguranță politică mai mare și stabilitate economică“.

MANCHESTER GUARDIAN din 7 Mai scoate în evidență insistența care se pune atât în comunicatul emis, cât și de presa germană, pentru a însufla convingerea despre prietenia germano-italiană.

Presa greacă

Cele mai multe din ziarurile grecești au dedicat articole convorbirilor dela Roma, dintre d. Von Neurath și d-nii Mussolini și Ciano, articole în care au subliniat importanța întrevederilor și solidaritatea axei Roma-Berlin.

KATHIMERINI dela 27 Aprilie, într'un articol asupra conversațiilor dela Veneția și asupra călătorilor diplomatice din ultimele zile, în Europa Centrală și Orientală, se ocupă în deosebi de axa Roma-Berlin și scoate că această formațiune își precizează și își întinde influența. Ziarul reproduce apoi opinia fostului ministru francez, colonel Fabry, după care Franța ar fi pe cale să-și piardă toată influența în Europa de Sud-Est și Centrală.

Același ziar consacră, la 6 Mai, un editorial, axei Roma-Berlin, pe care „ultimile convorbiri au întărit-o“.

Ziarul exprimă totuși speranța că interesul purtat de puterile străine afacerilor din Spania, nu va deveni mai viu spre „a nu risca să dea foc pulberii“.

PROIA dela 1 Mai, constată într'un editorial, soliditatea axei Roma-Berlin, dar și faptul că „Italia a sacrificat colaborării cu Berlinul, superioritatea ei în Europa Centrală“.

ELEFTERON VIMA *dela 5 Mai, a ținut să reproducă acele comentarii ale presei franceze, cu privire la vizita la Roma a d-lui Von Neurath, care tind să micșoreze însemnătatea acestei călătorii.*

ATHINAİKA NEA *dela 6 Mai, trecând în revistă istoria relațiilor italo-germane, conchide: „Colaborarea strânsă și cordială dintre Italia și Germania este de acum o realitate, pe care nimeni n’o poate pune în discuție și care se consolidează din zi în zi“.*

ETHNIKI *dela 8 Mai consideră convorbirile Ciano-Von Neurath ca evenimentul cel mai important al săptămânii.*

„Este clar, scrie autorul articolului, că Italia este hotărâtă să apere până la capăt nu numai teritoriul ei și al Imperiului ei, nu numai libertatea Mediteranei, ci și regiunea ei launtrică, împotriva primejdiei comuniste. Și pentru această apărare, colaborarea Berlinului este indispensabilă Italianilor“.

VIZITA CONTELUI CIANO LA TIRANA

Presă italiană.

Vizita pe care ministrul de externe al Italiei a făcut-o la Tirana, a fost subliniată de presa italiană drept un eveniment caracteristic, fiindcă, după cum spune d. Virginio Gayda în articolul de fond din IL GIORNALE d’ITALIA din 28 Aprilie, sub titlul „Desvoltarea unei prietenii“, a fost întâia oară când un ministru de externe italian a vizitat Albania. Și d. Gayda urmează:

„Între Italia și Albania nu există probleme deschise care să aibă nevoie de a fi definite, nici noi directive de tras. Prin urmare, vizita contelui Ciano la Tirana nu presupune niciun nou acord. Raporturile dintre cele două țări sunt definitiv fixate prin tratatul de alianță din 22 Noembrie 1927 și prin seria de 12 acorduri cu caracter financiar și economic care s’au încheiat la 19 Martie 1936.

„Datorită acestor aranjamente, Albania și-a consolidat situația politică și independența în Balcani, a putut întreprinde o serie de ameliorări în sensul progresului intern. Portul Durazzo a fost utilat pentru a sluji navigației, comerțul albanez a sporit, înregistrând un plus de export în Italia.

„Aceste desvoltări se găseseră în armonie cu principiile de bază ale raporturilor italo-albaneze și cu spiritul noilor acorduri pe care contele Ciano le-a încheiat la Belgrad din partea Italiei la 25 Martie 1937“.

LA STAMPA *din 28 Aprilie scrie cu privire la rezultatele politice ale vizitei:*

„Această vizită a contelui Ciano are loc a doua zi după foarte importante întâlniri politice, care ca și cea ce va avea loc mâine, fac un cadru și mai solid activei, intensei politici pe care Italia o duce cu toate țările amice. Pactul dela Belgrad între Italia și Iugoslavia, care garantează statu-quo în Adriatică, interesează direct Albania, pentru continua, liniștită ei desvoltare“.

GAZETTA DEL POPOLO *din 30 Aprilie declară că politica împiedică de Ducele se afirmă încă odată, cu prilejul întrevederilor dela Tirana, iar cu privire la raporturile italo-albaneze, subliniază:*

„Chestiunile care despărțeau Albania de Iugoslavia vor putea fi rezolvate și cea mai importantă din ele, aceea a minorităților, va putea fi examinată într’un spirit de largă comprehensiune“.

In IL POPOLO d’ITALIA *din 28 Aprilie, d. Lido Ciani, comentând comunicatul oficial al vizitei, scrie sub titlul „Valoarea și rezultatele călătoriei contelui Ciano la Tirana“:*

„S’a dat un deosebit relief acelei părți din comunicat

relativă la acordurile italo-iugoslave din 25 Martie trecut, fiindcă normalizarea atât de cordială a relațiilor dintre Italia și Iugoslavia atinge și interesează foarte mult Statul vecin al Albaniei. Acțiunea guvernului din Roma, dirijată potrivit spiritului nou creat prin acordurile dela Belgrad, e socotită în stare de a aranja și a aplana chestiunile încă pendinte între Albania și Iugoslavia, pe teritoriul căreia trăiesc o sută de mii de Albanezi.

„Prin acordurile dela Belgrad și prin întărirea amicitiei și colaborării italo-albaneze, tot țărmul Adriaticei din fața Italiei, pacificat și aliat cu Roma, poate realiza o politică de pace, de respect al reciprocilor acorduri politice și economice, progrese demne de luat în seamă în toate câmpurile de activitate, demne de a constitui un element determinant de cea mai înaltă valoare practică în aranjarea raporturilor dintre țările riverane ale Adriaticei și Italia, desvoltările de mai sus interesând și celelalte State balcanice.

„Italia, Albania și Iugoslavia au mult de lueru în acest sens, în spiritul relațiilor stabilite până acum din inițiativa Romei“.

Apoi autorul exaltă politica leală și împiedică de Italiei în acest sector, politică de rezultate tangibile: o regrupare nouă de State, emancipate de vechea politică de alianță ofensivă, patronată de Liga Națiunilor.

„De aceea, popoarele tinere, virile — încheie d. Ciani — se alătură exemplului magnific al Italiei și Germaniei, refuzând contactul cu democrațiile occidentale, contaminate de bolșevism“.

Presă iugoslavă.

VREME *publică în numărul său din 29 Aprilie un editorial consacrat vizitei Contelui Ciano la Tirana, în care spune: „Această vizită se produce în momentul potrivit, deoarece are loc în urma vizitei la Belgrad și în urma acordului Stoiadinovici-Ciano. Sborul Contelui Ciano dela Roma la Tirana s’a efectuat în plină lumină și în deplin acord cu înțelegerea italo-iugoslavă. Altădată, când raporturile noastre erau prea puțin amicale, orice trecere a Adriaticei provoca îngrijorări firești, dat fiindcă cea mai mare parte a frontierei terestre albaneze este de partea Iugoslaviei. Acesta a fost un enorm front deschis, foarte sensibil.*

„Acum s’a stabilit că convorbirile din luna trecută dela Belgrad au pus capăt acestor îngrijorări, deoarece n’au evitat problema albaneză. Ele au clarificat deajuns atitudinea Italiei față de Albania, ca și poziția Iugoslaviei față de vecina sa balcanică. Astfel, în urma acelor convorbiri duse într’o atmosferă foarte amicală, călătoria Contelui Ciano la Tirana are un caracter, am putea zice, informativ de către vecinul de cealaltă parte a Adriaticei.

Nu mai e vorba despre o acțiune agresivă în detrimentul independenței Albaniei sau de vătămare a intereselor noastre. Din fericire, această epocă a trecut. Suntem convinși că în Peninsula vecină se înțelege cât a fost de iluzorie concurența italo-iugoslavă, pentru predominarea Albaniei. Nici noi, nici Italia actuală, nu dorim să facem din Albania un satelit politic al nostru; dimpotrivă, o independență completă și naturală a Albaniei este în interesul nostru reciproc. Un asemenea statut în Albania este considerat ca fiind în interesul păcii în această regiune a Europei. Pentru Regatul Albaniei, a cărei dezvoltare economică și culturală este urmărită de Iugoslavia cu interes, această Albanie care, din Stat feudal, devine pe zi ce trece Stat pozitiv și modern, sub înțeleapta conducere a Suveranului, ei, toată lumea îi dorește independența. Numai o asemenea Albanie independentă, care va susține raporturi amicale atât în Balcani cât și în Peninsula Apeninilor, poate exclude definitiv rivalitatea vecinilor.

„Acordul dela Belgrad, numit Acord de Paște, nu înseamnă, deci, nici repartizarea sferelor, nici formarea zonelor de influență, fie în folosul Italiei, fie în acela al Iugoslaviei. Noi am fost în totdeauna departe de o asemenea politică. Dimpotrivă, putem spune că acest acord înseamnă aprofundarea independenței albaneze în cadrul frontierelor ei teritoriale actuale. Aceasta nu este numai convingerea Belgradului. Ea este și a Romei“.

VREME amintește apoi ce a scris *GIORNALE D'ITALIA*, în numărul său din 27 Aprilie, sub semnătura d-lui Gayuda, că acordul dela Belgrad, din 25 Martie, deschide, în ce privește Albania, o epocă nouă de stabilitate în Adriatică și este un element de securitate în Balcani, și încheie spunând că Conte Ciano, în cursul convorbirilor lui cu Regele Zogu, a avut cu siguranță prilejul de a expune verbal noua politică de stabilitate urmărită în spiritul unei vecinătăți.

In numărul din 29 Aprilie *OBZOR* scrie între altele:

„Pasivă față de Austria, diplomația italiană desfășoară o mare activitate în alte direcții. Prin vizita sa la Tirana, Conte Ciano arată că în urma acordului cu Iugoslavia, care are și o anexă privitoare la Albania, situația acestei mici țări s'a întărit și că, în ciuda menținerii acordului dela Tirana, ea nu mai este tratată ca subordonată. Conform informațiilor dela Roma, cu acest prilej nu se va semna nicio înțelegere, însă Ciano va media între Grecia și Albania, în chestiuni litigioase. Această apropiere locală este necesară politicii italiene pentru a se putea introduce în marea bază de largire a influenței italiene, pe cale de înțelegeri bilaterale cu toate țările balcanice. Această dezvoltare, care la început a fost îndreptată de către Italia spre Ankara, a devenit în această direcție mai lentă. Despre semnarea grabnică a pactului italo-ture nici nu se mai vorbește.

CĂLĂTORIA PREȘEDINTELUI AUSTRIEI LA BUDAPESTA

Presa maghiară.

Presa maghiară din 6 Mai păstrează o mare rezervă în comentariile pe care le face în jurul vizitei la Budapesta a președintelui Austriei d. Miklas.

Comunicatul publicat la terminarea convorbirilor prilejuate de vizita d-lui Miklas, este de asemeni extrem de prudent.

Presa se aștepta în adevăr sau la o manifestație concretă a solidarității italo-germano-austro-ungare, sau la un pas hotărâtor pe calea colaborării cu celelalte State dunărene.

Două din comentariile ziarelor ungare merită totuși o atenție deosebită: acela al oficiosului PESTER LLOYD, și acela al organului revizionist PESTI HIRLAP

Subliniind relațiile amicale ale Austriei și Ungariei cu Germania și valoarea acordurilor dela Roma pentru organizarea basinului dunărean, PESTER LLOYD, scrie că aceste acorduri „lasă poarta deschisă apropierei economice sau de altă natură și cu alte State“.

Iar PESTI HIRLAP declară: „In mijlocul sferelor de interese, care se ciocnesc în Basinul Dunării, Austria și Ungaria trebuie să evite de a lua o poziție rigidă în favoarea unei sau celeilalte tabere, ci dimpotrivă, păstrând între ele cea mai strânsă solidaritate, cele două țări trebuie să fie totdeauna în măsură de a-și fixa hotărârile după evenimente“.

Presa austriacă.

Comentând vizita președintelui Miklas la Budapesta, oficioasa WIENERZEITUNG din 6 Mai declară:

„Serbările dela Budapesta au ridicat tradiția ca un

monument care leagă trecutul de prezent și au deschis largi perspective de viitor“.

REICHSPPOST socotește că rezultatele întrevederilor dela Veneția, îmbunătățirea intervenită în raporturile cu Statele Micii Înțelegeri și în sfârșit apropiata călătorie la Londra și Paris a d-lui Guido Schmidt, subsecretarul de Stat al Ministerului Afacerilor Străine, au fost principalele teme ale convorbirilor dela Budapesta.

TAG scrie: „Tendința de a extinde protocoalele dela Roma la țările dunărene s'a afirmat în convorbirile dela Budapesta, care au întărit sensul suveranității ambelor State, condiție indispensabilă pentru rezistența lor la orice încercare de amestec străin“.

Presa italiană.

LA TRIBUNA din 4 Mai scrie sub titlul „Sensibilitatea politică maghiară:

„Cordialitatea excepțională cu care Ungaria și capitala ei au întâmpinat pe Capul națiunii austriace, e dovedă, nu numai a tradiționalei ospitalități a nobilului popor maghiar, dar mai ales al excepționalei sale sensibilități politice. Toată lumea a înțeles, a simțit semnificația evenimentului: pentru întâia oară un șef de Stat străin face vizită aceluia care personifică principiul monarhic pe care este întemeiată națiunea ungară și în același timp este cea dintâi călătorie în străinătate a președintelui Federației austriace,— toate acestea au contribuit în chip excepțional a face să retrăiască un întreg complex de gânduri și de sentimente, care — cu alternative diverse — au alcătuit timp de o mie de ani destinul comun al celor două națiuni surori. Aceste gânduri și

aceste sentimente, prezente în gândul și în inima fiecărui Ungur și fiecărui Austriac, au contribuit în anii de după războiu să înoade din nou și să strângă din ce în ce mai puternic legăturile dintre Ungaria desmembrată și Austria devenită un mic Stat, până când aceste legături au fost încoronate prin încheierea Pactelor romane.

„Intâlnirea dintre Duce și Cancelarul Schuschnigg dela Veneția, întărind Protocoalele dela Roma, a contribuit la consolidarea amicitiei dintre Austria și Ungaria, rezultat remarcabil, fiindcă Protocoalele dela Roma au căpătat, cu privire la poziția internațională a Ungariei o valoare deosebită: au stabilit în basiful danubian o situațiune de echilibru, care a contribuit din punctul de vedere psihologic, nu numai să înlăture tensiunile, dar mai ales să stabilească un punct de plecare pentru tratative eficace de tot felul.

„După încheierea Protocoalelor dela Roma, prestigiul politic al Ungariei a ieșit sporit, și evenimentele care s'au succedat după aceea au asigurat Ungariei o situație internațională cum n'a mai avut-o dela războiu încoace. Ungaria datorează acest fericit rezultat înțelepciunii și simțului de măsură cu care e condusă de Regent și de guvernul său“.

Presa engleză.

TIMES din 1 Mai anunțând vizita d-lui Miklas, președintele Republicii Austriace, la Budapesta, constată că „distanța politică la care se ținea Ungaria de Austria în timpul guvernării fostului cancelar Goemboes, s'a schimbat acum într'o cooperare reală.

„E deci justificată speranța că conversațiile dela Budapesta ar putea însemna începutul unei noi ere în Europa Centrală“.

TIMES din 3 Mai revine cu o corespondență din Viena din care reiese că se așteaptă la cele mai favorabile rezultate în privința viitoarelor raporturi dintre aceste două țări, punându-se la punct politica lor externă.

MORNING POST, din 4 Mai, scrie: „Călduroasele sentimente arătate azi de unguri, arată că prietenia din-

tre cei doi vecini este de sigur aceeași ca și pe timpul când ambele națiuni erau unite în imperiul austro-ungar. In special faptul merită a fi menționat, dacă se are în vedere deziluziile care se observaseră bine la Viena după vizita d-lui Schuschnigg la Veneția“.

MANCHESTER GUARDIAN, cu aceeași dată este informat din Viena despre primirea d-lui Miklas la Budapesta și, între altele, scrie:

„S'au discutat rezultatele convențiilor dela Veneția, iar după aceea se va avea în vedere chestiunea importantă a raporturilor ambelor State cu vecinii lor imediați. Deși după cum este și natural, se insistă că conversațiile sunt conduse în spiritul protocoalelor dela Roma, se știe că micile State înclină acum mai mult ca oricând să ajungă la o oarecare înțelegere între ele, asupra chestiunii cooperării economice la Dunăre“.

TIMES din 5 Mai publică o corespondență din Budapesta, descriind primirea grandioasă făcută președintelui republicii vecine, redând părți din discursurile ținute.

Președintele Miklas, răspunzând toastului dela banchetul dat în onoarea sa de către amiralul Regent Horty, a spus, între altele:

„Să găsim mulțumire și securitate în faptul, — care-i un semn de evoluție fericită și pașnică în bazinul dunărean — că în încercarea noastră neclintită de a urma o politică de evoluție pașnică și de a menține viguros libertatea noastră inalienabilă și dreptul de auto-determinare, ne putem baza pe sprijinul valoros al Italiei unită cu noi prin tratate de prietenie și prin protocoalele dela Roma și pe raporturile prietenești ale țărilor noastre cu Reichul“.

DAILY MAIL, cu aceeași dată scoate de asemenea în evidență, partea din discursul d-lui Miklas, în care se referă la legăturile cu Germania și Italia, pentru „garantarea păcii și a siguranței, constituind o garanție puternică pentru dezvoltarea pașnică a țărilor noastre și a întregii zone dunărene“.

PROBLEME EUROPENE

COLABORAREA FRANCO-BRITANICĂ

Presa franceză a dat o vie atenție vizitei d-lui Daladier la Londra, considerând-o ca o etapă în evoluția raporturilor franco-britanice spre o colaborare din ce în ce mai strânsă a celor două țări în domeniul politicii internaționale.

Iată de pildă cum comentează d. Givet în ziarul L'ORDRE, din 23 Aprilie, rostul acestei călătorii:

„Intre Franța și Anglia nu poate fi vorba de subordonarea uneia față de cealaltă. Jocul lor este limpede. Dar amândouă instruite în fine de experiență și constatând unele semne îngrijorătoare, înțeleg să ia măsuri de precauție.

„Nu fără rațiune Marea Britanie a făcut o primire extrem de cordială ministrului de războiu francez, care la rândul său a vizitat în mod ostensibil pe toate înaltele personalități ale apărării naționale britanice și tot deodată pe ministrul afacerilor străine. Cert este că nu a avut în vedere de a crea un nou instrument militar, de

oarece generalul Gamelin nu întovărășea pe ministrul său. Dar aceasta a fost tocmă pentru a da a înțelege lumii, că fără ca să fie nevoie de o alianță prealabilă și independentă de împrejurările care ar amenința eventual ordinea în Europa și securitatea țărilor pacifice, cele două mari națiuni occidentale, nu vor fi surprinse nepregătite, fiind oricând în măsură de a face front contra agresorului“.

Mai impresionant în analiză, ce face Jean Pierre Gerard în ziarul LA RÉPUBLIQUE, din 23 Aprilie, crede că d-l Daladier a întrebat pe oamenii de Stat englezi care ar fi intențiile lor în caz de conflict cu Germania. Da oarece pentru d. J. P. Gerard, situația este serioasă. El scrie: „Nu trebuie să ascundem că ne aflăm la o mare răspântie a politicii noastre. Și iată de ce:

„Ori răspunsul Angliei este neted, fără echivoc, oamenii de Stat englezi dându-ne asigurări precise, și în acest caz convenții între statele majoare pot fi înjghebate cu folos între tehnicieni, ceea ce ar însemna pentru noi sprijinul britanic prevăzut, pregătit, și prin urmare eficace.

„Ori, oamenii de Stat englezi se mențiu în rezervă, șovăitori și manifestând oarecare repulsiune de a se angaja formal. În acest caz francezii se pot teme ca evenimentele, survenind pe neașteptate, să găsească nepregătită coaliția anglo-franceză.

„Dacă d. Daladier revine dela Londra cu certitudinea unei intervenții britanice, imediate și efective, nu avem nimic de adăugat. Dacă însă d-l Daladier aduce impresia că Anglia, care este totuși prietena noastră, va interveni la nevoie alături de noi, dar că intervenția ei se va face cu întârziere, deci nu va fi deplin efectivă, în acest caz chestiunea semnăturii unor convenții militare franco-sovietice, s'ar pune foarte probabil“.

POLITICA CEHOSLOVACIEI

LE TEMPS din 8 Mai publică sub titlul „Poziția Cehoslovaciei“, un articol de frunte cu următoarele pasaje esențiale:

„Sunt cunoscute eforturile făcute de național-socialismul german pentru a slăbi Statul cehoslovac în interior, exploatând chestiunea minorității germane, și încercând pe de altă parte disocierea Micii Înțelegeri. Atrăgând într'adevăr Iugoslavia și România în jocul italo-german se urmărește izolarea Cehoslovaciei și se pregătește încercuirea ei“

In încheiere LE TEMPS scrie:

„O politică externă cehoslovacă, menținând amicitii încercate, dezvoltându-se pe planul Societății Națiunilor și rămânând credincioasă obligațiilor decurgând din însuși existența Micii Înțelegeri, aceasta nu împiedică, socoate d. Beneș, o înțelegere cu Germania, Ungaria și celelalte State. Este de dorit ca aceste vederi excelente să fie auzite acolo unde prea des se exercită o presiune care amenință independența Cehoslovaciei și amenință pacea în această parte a Continentului“.

RAPORTURILE INTERNAȚIONALE ALE TURCIEI

Sub titlul „Turcia este punctul de sprijin al păcii în Orientul apropiat“, LA RÉPUBLIQUE din 2 Mai scrie, între altele:

„Turcia are o mare parte în atmosfera pacifică creată în Balcani de mai mulți ani încoace. Relațiile de prietenie pe care le-am stabilit cu Iugoslavia, cu România și cu Grecia, au fost principalii factori, dând naștere Înțelegerii Balcanice și la apropierea popoarelor acestei peninsule. Trăim mereu și cu orice preț în bună vecinătate cu Bulgaria care n'a aderat la pactul balcanic pentru motivele pe care le cunoaștem.

„Pe de altă parte apropiem mereu Bulgaria de pactul în chestiune, cu concursul celorlalte State balcanice.

„Prietenia noastră cu marile Puteri este tot atât de solidă și suntem tot atât de decizi să regulăm pe cale pacifică diferendul ivit cu Franța și Siria.

„Grație poziției sale politico-geografice foarte importantă la punctul de intersecție a Mediteranei orientale și ale Mării Negre, a Anatoliei și a Balcanilor, a Europei și a Asiei, unde Orientul și Occidentul își dau mâna, grație armatei sale tari, administrației sale, politicii sale de lealitate și sincerului său pacifism, Turcia a devenit stâlplul păcii în această parte a lumii“.

PACTUL ITALO-IUGOSLAV

TIMES din 27 Aprilie analizând efectele pactului dintre Italia și Iugoslavia, ajunge la următoarea concluzie:

„Recentul agreement italo-iugoslav nu atinge nicidecum interesele celorlalți doi membri ai Micii Înțelegeri, dar

limitează într'o măsură oarecare avantajele pe care Austria și Ungaria le-ar trage de pe urma protocolului dela Roma.

„De asemenea, dacă Italia dorește să încheie un pact similar și cu România, faptul este binevenit în ce privește pe Cehoslovacia, dar și Cehoslovacia are toată libertatea să facă noi tratate comerciale cu Ungaria și cu Austria, pentru că nu se poate presupune că aceste două țări să-și facă singure rău „izolând“ Cehoslovacia.

„Pe de altă parte, nici Cehoslovacia nu poate absorbi toate produsele agricole ale României și Iugoslaviei, fără a păgubi propriile ei interese. Deci, în privința aceasta, participarea Germaniei și a Italiei în orice cooperare dunăreană este binevenită.

„La rândul ei, Cehoslovacia se sprijină pe alianța ei cu Franța, pe Mica Înțelegere, pe alianța cu Rusia Sovietică și pe încrederea în ajutorul Mării Britanii în Europa Centrală“.

BULGARIA ȘI ÎNȚELEGEREA BALCANICĂ

In numărul din 29 Aprilie, LA RÉPUBLIQUE, sub titlul „Bulgaria și Înțelegerea Balcanică“, scrie în esență:

„Dorința noastră este ca Bulgaria, care face parte integrantă din Balcani, să ocupe locul care-i revine de drept în concertul balcanic și fiecare pas făcut în această direcție este un serviciu care contribuie la bunul trai al popoarelor balcanice și la stabilizarea mai desăvârșită a păcii în peninsula.

„De aceea, trebuie să subliniem cu satisfacție că în Bulgaria, guvernul Kiosseivanoff lucrează cu mai multă serioasă bunăvoință în această cale și urmează o politică de bună înțelegere cu toți vecinii.

„Putem socoti acordul încheiat de curând de acest Stat cu aliata și amica noastră Iugoslavia, ca o dovadă lăudabilă a acestei bunăvoințe. Dorim ca Bulgaria să extindă această înțelegere tuturor vecinilor ei și să ocupe cu timpul locul care o așteaptă în concertul Înțelegerii Balcanice“.

CONVERSAȚIUNILE ITALO-AUSTRIACE

NEPSZAVA din 28 Aprilie, publică în editorial, în care demonstrează că Italia, în urma evenimentelor din Abisinia și Spania, a fost silită să-și strângă legăturile mai accentuat cu Germania. „Germania, însă — scrie ziarul — pretinde „mâna liberă“ în problema austriacă. Văzând aceasta, Schussnigg a căutat sprijin în altă parte pentru a apăra independența Austriei. A tratat cu Praga, având intențiunea să încadreze și Ungaria în frontul de apărare contra Germaniei sub o protecțiune a Franței.

„D. Schussnigg din acest scop a făcut o vizită înainte cu câteva săptămâni în Ungaria, încercând să obție adeziunea guvernului maghiar la frontul Viena-Budapesta-Praga. Guvernul maghiar a respins planul d-lui Schussnigg. Acest fapt dovedește că politica externă maghiară este satelita imperiului german. D. Mussolini văzând eforturile d-lui Schussnigg, a invitat pe d. Schussnigg la raport la Veneția, unde s'a adeverit că Italia are drept să încheie acorduri cu vreun Stat al Micii Înțelegeri, dar Austria nu poate face aceasta pentru a-și obține garanția independenței sale. Prin prisma acestor considerente trebuie să se judece și comunicatul oficios „despre completa înțelegere“ la care s'a ajuns.

„Independența Austriei poate fi salvată numai prin o terminare pașnică a războiului spaniol, care ar avea darul să slăbească axa Roma-Berlin. Pe de altă parte Austria ar putea fi salvată de Mica Înțelegere și de politica maghiară, dacă ar putea ajunge la o platformă pentru reglementarea situațiunii din Bazinul Dunării“.

NEPSZAVA din 29 Aprilie publică următoarea corespondență din Viena:

„Incontestabil că d. Schussnigg la Veneția a ajuns la o înțelegere cu d. Mussolini, anume, că național-socialiștii trebuie primiți în Frontul Patriotic ca factori egali. Însă, nici d. Mussolini, nici d. Schussnigg nu și-au dat seama că grupul lui Schmitz și aderenții Episcopului Gföllner zădărnicesc aceasta. Episcopul Gföllner a căutat o înțelegere cu partidul social-democrat. După destăinuirile publicistului Gayda, d. Schussnigg a primit ultimatul lui Schmitz și Gföllner și al Cardinalului Innitzer, care protestează contra reactivării nazismului. Acestui fapt se datorește atitudinea energică a lui Schussnigg contra lui Gayda. Drept rezultat al intervențiunii energice din partea lui Schussnigg și a catolicilor, se înregistrează că 120 de național-socialiști au fost arestați, de altă parte 1.000 de socialiști au ajuns în temnițe. Soarta Austriei depinde de evenimentele externe. Față de întărirea propagandei naziste, se poate înregistra reacțiunea frontului catolic și al socialiștilor“.

POLITICA EXTERNĂ A UNGARIEI

UJSAG din 25 Aprilie publică un articol de Maximilian Fenyő despre politica externă ungară.

„Ungaria stă neclintită și astăzi pe axa Roma-Berlin, așa cum a preconizat-o fantezia lui Iuliu Gömbös. Ungaria ar trebui să facă o politică externă activă, fiind cunoscute scopurile sale: egalitatea cu alte națiuni, reparația nedreptăților dela Trianon conform ideilor lui Bethlen, adică realipirea teritoriilor locuite de unguri și asigurarea drepturilor minorităților. Ori, axa Roma-Berlin nu sprijinește scopurile acestea. Germania a destinat un rol mai important în combinațiunile sale României decât Ungariei, asigurând Bucureștii că nu va sprijini aspirațiile revizioniste ungare. După înțelegerea iugoslavo-italiană va urma vizita d-lui Antonescu la Roma, ceea ce înseamnă că nu numai Berlinul, dar și Roma va garanta zădărnicierea revizionismului“. *Autorul conchide că numai o prietenie sinceră față de Anglia poate asigura viitorul Ungariei.* „In Anglia există numeroși prieteni ai Ungariei, care îndrumează opinia publică engleză în favoarea Ungariei. Pe de altă parte, Franța își dă seama că nu mai poate conta integral pe Mica Înțelegere și urmărește cu atențiune vădită situațiunea Ungariei. In ochii Franței importanța Ungariei a crescut. Prin urmare, o politică abilă ne-ar putea îmbunătăți pozițiunea“.

VIZITA D-^{LEI} GOERING LA BLEĐ

Ziarele engleze din 4 Mai, relevă scurta vizită făcută de generalul Goering la Bled, unde a avut o întrevedere cu A. S. R. Principele Regent Paul. Informațiile, deși din surse diferite — Viena, Belgrad etc. — sunt aproape identice.

MORNING POST și **MANCHESTER GUARDIAN**, scriu că scopul vizitei este mai mult de natură informativă, spre a face cunoscut A. S. R. Principelui Paul, convorbirile pe care d. Goering le-a avut cu d. Mussolini. *Le cred totuși că d. Goering a făcut A. S. R. Principelui Paul, propuneri pentru o mai strânsă cooperare între Iugoslavia și Germania pe deoparte și între Iugoslavia și Italia pe de alta.*

Ele susțin că d. Goering a mai explicat A. S. R. Principelui Paul și rostul recente vizite a Contelui Ciano în Albania, care cauzase oarecum nervositate în cercurile politice iugoslave și era considerată a fi cauza pentru care d-l Stoiadinovici își amânase vizita sa la Roma.

NEWS CHRONICLE din 4 Mai scrie:

„D. Goering s'a dus incognito la Bled, în timp ce refiectoarele publicității sunt îndreptate asupra conversațiilor diplomatice ale oamenilor de Stat fasciști la Roma și Budapesta.

„Dar scopul principal al misiunii generalului Goering, — după cum ne serie corespondentul nostru din Viena, este de a detașa Iugoslavia de Cehoslovacia“.

POLITICA EXTERNĂ A BULGARIEI

In ziarul MIR din 1 Mai fostul ministru de externe, d. A. Buroff, publică un articol consacrat politicii externe a Bulgariei.

După ce afirmă că pentru asigurarea independenței și integrității sale teritoriale, Bulgaria a acceptat înțelegerea cu Iugoslavia prin pactul de prietenie semnat de curând, d. Buroff, scrie:

„Tratatul acesta nu numai că nu are de scop să creeze un front în contra celorlalte State balcanice, ei, din contră, va contribui la îmbunătățirea relațiilor acestora cu Bulgaria, în virtutea legăturilor lor cu Iugoslavia.

„In ce privește relațiunile cu marile State europene, Bulgaria este hotărîtă să evite orice acorduri sau angajamente ce ar pune-o în situația de a participa la conflicte în care interesele sale nu sunt angajate.

„Fără a renunța la vreunul din drepturile ce i le acordă tratatele și, mai ales, de dreptul de a fi considerată ca Stat independent, Bulgaria este hotărîtă să caute îndeplinirea drepturilor și apărarea avantajelor sale numai prin mijloace pașnice, în spirit de înțelegere și respect reciproc“.

TURCIA ȘI UNIUNEA SOVIETELOR

TIMES din 28 Aprilie este informat din Istanbul despre rechemarea d-lui Karakhan, ambasadorul sovietic și deduce de aci că raporturile dintre Turcia și Rusia Sovietică s'au răcit în ultimul timp, după convenția dela Montreux, căreia i-a urmat o îmbunătățire a raporturilor turco-engleze.

Ziarul constată că nici acest lucru n'ar fi putut avea o mare influență asupra unei prietenii vechi, dar recenta împăcare turco-italiană, precum și pactul asiatic dintre Irac, Afganistan, Turcia și Iran, au fost hotărîtoare.

„In cercurile bine informate, scrie ziarul, se socotește că sprijinul, destul de slab, dat Turciei de către Soviete în chestia Alexandretei, precum și vizita anunțată a d-lui Aras la Moscova în Iunie, nu sunt decât indicii despre răceala raporturilor dintre aceste două țări. D. Karakhan, ambasadorul Rusiei la Ankara, este ținut răspunzător, pe drept sau pe nedrept, de către guvernul său, de faptul că s'a ajuns la această situație“.

MANCHESTER GUARDIAN din 5 Mai publică o corespondență din Moscova, din care reiese că înștiințarea că d. Rustu Aras, ministrul de externe al Turciei, va face în curând o vizită oficială la Moscova, întărește convingerea, ce prinde rădăcini în cercurile bine informate din Moscova, că raporturile de prietenie ruso-turce, care au jucat un rol important în afacerile balcanice și în Orientul apropiat după război, nu sunt tocmai ceea ce ar fi trebuit să fie.

Ziarul dă și câteva amănunte, spre a susține ideea emisă, scoțând în evidență interesul Sovietelor de a fi cu Turcia în raporturi cât mai bune.

Ca încheiere, scrie:

„Cu toată suprimarea fără preget a comunismului de către Kemal Atatürk în țara sa, păstrarea unor strânse legături cu Turcia a fost piatra fundamentală a politicii externe sovietice în ultimii 15 ani“.

POLITICA BRITANICĂ ÎN EUROPA CENTRALĂ

JOURNAL DES NATIONS din 30 Aprilie, publică sub titlul „Marea Britanie și Europa Centrală“, un articol, în care d. Wickham Steed preconizează o atitudine hotărâtă a guvernului englez față de problemele Europei Centrale: „Singurul lucru, încheie ziarul, care ar putea stăvili tendințele sănătoase reprezentate de d. Eden, ar fi ivirea unor disensiuni între Statele Micii Înțelegeri și alți partizani ai Societății Națiunilor în Europa Centrală“.

VIZITA D-LUI ISMET INONU LA PARIS

Interesul întregii prese din 9 Mai este concentrat asupra vizitei d-lui Ismet Inonu, președintele Consiliului de Miniștri al Turciei la Paris.

LE PETIT PARISIEN scrie:

„Intrevederile pe care d. Ismet Inonu le-a avut ieri cu d. Lebrun și membrii guvernului au fost extrem de cordiale. Ele au îngăduit d-lor Inonu și Blum să examineze toate chestiunile care interesează ambele țări și să constate perfecta lor identitate de vederi asupra marilor probleme politice, în deosebi asupra rolului Societății Națiunilor și asupra securității colective.

„In ce privește greutățile, care mai sunt încă în chestiunea înțelegerii tripartite franco-turco-siriene, tinzând la garantarea frontierelor Turciei și Siriei, schimbul de vederi s'a desfășurat într'o excelentă atmosferă și îngăduie să prevadă o apropiată și fericită rezolvare a acestei probleme în curs de discuție“.

In LE JOURNAL, d. Saint Brice publică interviewul pe care i l-a acordat d. Ismet Inonu.

Primul-ministru turc declară: „In cursul convorbirilor mele cu d-nii Blum și Delbos am examinat problemele de politică generală asupra cărora ne-am găsit de acord spre a urma politica de colaborare și pace în cadrul instituțiilor internaționale de care rămânem de asemeni și deopotrivă legați.

„Am examinat totodată dificultățile ce sunt de rezolvat în privința sangiacului Alexandretta. Trebuie să se ajungă la o înlăturare a acestor greutăți, dând deplină valoare hotărârilor principale luate la Geneva.

„N'avem decât o dorință: aceea de a lucra la dezvoltarea pașnică a poporului turc, care a dovedit sinceritatea aspirațiilor sale pașnice, înțelegându-se printre alții cu Grecii și Bulgarii“.

L'OEUVRE scrie: „Convorbirile de ieri îngăduie să se prevadă în chipul cel mai fericit viitorul relațiilor franco-turce. Este important a se ști dacă Franța și Turcia vor putea fi suficient de acord asupra fondului chestiunilor, precum și asupra spiritului general al întregii politici externe, spre a se putea face în legătură cu chestiunea sangiacului primele lucrări pentru pactul mutual de asistență franco-turc“.

In ziarul L'AMI DU PEUPLE, d. Monclart declară:

„Miniștri turci și francezi au procedat la o largă examinare a chestiunilor internaționale, în deosebi a celor balcanice și mediteraneene. Această examinare se impunea din cauza activității desfășurate de câteva luni de diplomația italiană în aceste regiuni.

„Examinarea a relevat că nicio divergență de vederi nu există, care să poată compromite legăturile de amicitie ce ne leagă de Turcia“.

RELAȚIILE DINTRE GRECIA ȘI BULGARIA

Două împrejurări recente au îngăduit presei elene să se ocupe de raporturile greco-bulgare într'un ton de cordialitate: reducerea tarifelor vamale grece față de mărfurile bulgare și participarea profesorilor universitari bulgari la serbările Centenarului Universității Ateniene.

Cu privire la cea dintâi, este de semnalat reproducerea în presa ateniană a comenturilor favorabile apărute în ziarul DNES din Sofia și articolul de fond apărut în cotidianul MAKEDONIA din Salonic, dela 29 Aprilie. Acest articol începe prin a spune că politica pacifică a Înțelegerii Balcanice și dorința tuturor membrilor săi de a stabili pe deplin starea de pace și tratatele sunt cauza principală a tendinței observate de oarecare timp de a normaliza toate diferendele și de a lichida neînțelegerile ce existau între State timp de o kwgfbmvscunrdbdfgr ce existau între Statele Balcanice. Articolul continuă astfel:

„Pactul bulgaro-iugoslav a fost primul pas spre apropierea Bulgariei de Înțelegerea Balcanică, de care ea se ținea până atunci la distanță. Se afirmase chiar că acest pact ar fi urmat de alte pacte bilaterale între Bulgaria deoparte și Grecia și România de altă parte, căci, cu Turcia, Bulgaria are deja un pact. Pare că guvernul nostru național, paralel cu activitatea-i interioară lucrează activ în politica externă spre a stabili pacea în cadrul Înțelegerii Balcanice“.

Ziarul subliniază apoi ameliorarea raporturilor cu Bulgaria și mai ales reducerea tarifelor vamale prohibitive, laudă guvernul grec care a dat această satisfacție Statului vecin și coincide că de acum Bulgariei îi incumbă să arate bunăvoință, în deosebi „făcând gesturi analoge față de interesele elene. După bunăvoința bulgară, — încheie articolul, — în ce privește semnarea unei convenții comerciale, se va judeca dispoziția ei de a colabora economiceste cu Grecia și în general cu celelalte State ale Balcanilor, în vederea consolidării păcii“.

In ce privește impresiile exprimate în presa bulgară de către universitarii sofioți veniți la Atena pentru serbările centenarului universității, ETHNOS dela 4 Aprilie scrie: „Profesorii Arnaudoff și Vladinkin au vorbit foarte amical presei bulgare despre recepția care au avut-o la Atena. Ei au subliniat sentimentele prietenești ale Grecilor față de Bulgaria... Am fi foarte fericiți dacă toți Bulgarii ar arăta atâta înțelegere. Apropierea greco-bulgară ar fi rapidă și definitivă dacă, firește Sofia ar recunoaște oarecare lucruri necesare bunei vecinătăți“.

In aceeași chestiune ATHINAÏKA NEA dela 6 Aprilie într'o corespondență din Sofia, conchide: „Declarațiile profesorilor bulgari au făcut o impresie excelentă în cercurile politice, precum și în opinie și comentariile pe care ele le provoacă, subliniază posibilitatea colaborării intelectuale și chiar politice a celor două popoare“.